UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

30
ЛИСТОПАДА
Число
No 48

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
NOVEMBER 30, 1972

В АРҐЕНТИНІ ПОСТАВЛЕНО ПАМ'ЯТНИК УКРАЇНЦЯМ

Перед 75 роками в арґентинській рільничій провінції Місіонес поселилися перші українські поселенці. Тепер українські поселенці, числом понад 30,000, живуть у 43 місцевостях тої провінції.

Цього року в столиці провінції відбулися величаві святкування, в яких брали теж участь Апостольський екзарх для українців-католиків у Арґентині Преосв. Андрій (Сапеляк).

З тої нагоди на новому бульварі міста встановлено великий пам'ятник з написами, що пригадують поселення в Місіонес перших українських, польських та інших поселенців. В пам'ятник вмуровану теж окрему українську бронзову таблицю від Української центральної репрезентації в Арґентині.

Під кінець серпня відбулися врочисті богослужби в церквах, а відтак похід до пам'ятника, в якому взяло участь багато громадян та війська з оркестрою. На чолі походу йшов український Владика Андрій та місцевий латинський єпископ.

В часі відслонення пам'ятника українські дівчата в народних строях склали під пам'ятником квіти. Відтак відбувся святочний бенкет та концерт.

Знову мільйони в концентраційних таборах

Молодий совєтський учений, що цього року покинув СССР, розповідає, що в СССР ще й досі існує величезна кількість концентраційних таборів, у яких серед нелюдських умовин держать мільйони совєтських громадян.

Згаданий учений працював при совєтській залізниці й літом 1970 р. їздив три рази залізницею із Москви до Воркути та один раз з Москви до Владивостоку. Із розмов з іншими працівниками залізниці, поліцистами, що відставляли в'язнів до концентраційних таборів, колишніми в'язнями, а теж на основі власних спостережень молодий совєтський вчений виніс враження, що на півночі існують тисячі т.зв. виправно-трудових таборів суворого, або т.зв. зміцненого режиму, які розташовані на території Комі АССР та в Котлаському районі Архангельської области. В таборах панують жахливі умовини, які вбивають у людині все людське. Суворий режим та харчування скеровані на те, щоб зробити з ув'язненого каліку, а його організм зробити старшим на 10-20 років. Суворий режим табору робить в'язня жорстоким та озлоблюють його, а не виправляють, як це трубить на увесь світ совєтська пропаганда, що навіть називає табори „виправно-трудовими".

4 грудня дальші переговори

Продовження мирових переговорів між представником президента ЗДА Г. Кіссінджером і представниками Північного В'єтнаму розпічнеться 4 грудня. Головною причиною задержки в переговорах є трудноці із президентом Південного В'єтнаму Ті, який не погоджується з усіми обіцянками Кіссінджера, що він їх дав представникові Північного В'єтнаму. Замирення у В'єтнамі буде коштувати чимало ЗДА, бо ЗДА погодилися заплатити Північному В'єтнамові 7.5 мільярда долярів на відбудову знищених у Північному В'єтнамі бомбардуваннями будинків, шляхів, мостів ітд.

Хотів захопити канадський літак

31-річна канадська стюардеса Маргіт Соммер, чехословацького походження, наїлася чимало страху, сповняючи свою службу на літаку канадської летунської лінії Ер Кенада. Минулого тижня літак Ер Кенада збирався летіти з німецького летовища в Франкфурті до Монреалю. При перевірці подорожних виявилося, що один із них 58-річний В. Відера мав при собі динаміт і зброю. Заки його роззброєно, він примусив залогу літака та всіх пасажирів вийти з літака, а залишив лише стюардесу Соммер, яку держав під загрозою застрілення протягом 24-ох годин. В міжчасі він ставив різні домагання: звільнення, арештованих та засуджених на різні провини, чехів, звільнення групи німецьких ґенґстерів, що сидять у тюрмі ітд. Що якийсь час Відера міняв свої вимоги. Поліція, яка числом 150, окружила літак давала Відері різні вимиваючі відповіді, протягаючи справу якнайдовше, щоб Відера втомився. З Відерою вів довшу розмову лікар-псхіятер, який старався переконати Відеру, щоб він піддався. Одначе Відера вперто ставив свої вимоги й погрожував, що застрілить стюардесу. Вкінці, після 24 годин, поліція відчинила двері до кабіни літака, Відера показався в дверях, щоб їх зачинити й тоді один з поліцистів влучним стрілом вбив Відеру. Стюардеса Соммер, яка увесь час держалася дуже бравурно, вийшла з літака й сказала, що вона почувається дуже добре. Одначе поліція завезла її негайно до шпиталю для перевірки.

Поліційни акти виявила, що Відера був кілька разів караний за різні провини. Притому він був невповні нормальний й терпів на умові забурення.

ЄДИНА АВТЕНТИЧНА ГРОБНИЦЯ КИТАЙСЬКОЇ ДИНАСТІЇ МІНҐ, поза Китаєм, знаходиться у Королівському музеї Онтаріо в Торонті, де один з городів перемінено у Двір гробниці Мінґ. Д-р Г. Ші, куратор далеко-східнього відділу музею, допомогла архітекторові краєвидів Е. ван дер Мойленові в дослідженнях традиційного китайського городу.

фото: (канадська преса)

ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ В СПРАВІ ЗАХОПЛЕНЬ ЛІТАКІВ

Швайцарський амбасадор, який заступає інтереси ЗДА в Кубі, має перевести з урядом Куби розмови в справі видачі воздушних піратів, які знайшли пристановище в Кубі, після захоплення літаків та забрання грубого окупу від летунських ліній. Кубинський уряд уже кілька разів дав до зрозуміння, що він зовсім не думає давати постійне пристановище воздушним піратам та різним злочинцям, що захоплюють літаки й здирають гроші з летунських компаній. Чимало воздушних піратів опинилося в кубинських в'язницях, а гроші з окупу в кубинській державній касі. Три американські злочинці, які недавно захопили американський літак і примусили його летіти до Куби, прямо з летовища в Гавані поїхали до тюрми.

Як виявляється з різних інформацій, кубинський уряд вже відіслав кількох американських воздушних піратів назад до ЗДА. Передача відбулася без більшого гамору за посередництвом Канади. Піратів привезено до Канади, звідки їх забрала американська поліція до ЗДА.

Кларк кандидат

НА ПРОВІДНИКА СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ

Кол. міністер освіти в минулому уряді партії Суспільного кредиту Б. Кларк заповів, що він старатиметься здобути провід партії Суспільного кредиту в часі номінаційної конвенції партії Суспільного кредиту, яка відбудеться в Едмонтоні в днях 1-3 лютого 1973 р. Кромі Кларка старатимуться про провід партії суспільного кредиту ще кол. міністер шляхів Г. Тейлор, та віцепрезидент університету в Летбридж В. Шмідт. Певно, що будуть ще й інші кандидати. Всі вони прирікають оживити партію суспільного кредиту, що була понад 30 років при владі в Алберті й щойно в минулих виборах втратила багато посольських місць, наслідком чого прийшла до влади партія проґресивних консерватів.

Албертські гатерити

Провінційний уряд Алберти приготовив закон, який дозволить гатеритам поселюватися скрізь у провінції. В Алберті живе тепер 6,700 гатеритів, тобто пів проценту всього населення Алберти, а вони фармують на одному процентові всьої албертської землі. Гатерити платять совісно свої податки. На кожного гатерита, вчисляючи лише дорослих понад 19 років життя, припадає річно 300.00 дол. податку. На всіх інших мешканців Алберти, віком понад 19 років, припадає податку лиш 251.00 дол.

Арабські терористи в незгоді

В Ливані дійшло до поважних бійок між арабськими терористами. Понад 30 терористів було вбито. Причиною суперечок, а згодом й бійок були гроші. Президент Лібії полковник М. Каддафі дав двом провідникам найбільшої терористичної арабської організації Аль Фатаг понад мільйон долярів, як допомогу на ведення боротьби з Ізраїлем. Оба провідники не лише не передали грошей організації, але ще й вживали їх на перекупство провідних терористів, щоб позбутися з проводу керівника Ель Фатаг Я. Арафата. У висліді дійшло до суперечок та бійки, в якій вбито 30 терористів їхніми власними співтоваришами.

Д-р Володимир Горбовий в Долині

З приватного листа довідуємося, що визначний діяч українського визвольного руху д-р Володимир Горбовий, який відбув понад 25 років заслання в концентраційних таборах СССР й недавно був звільнений, повернувся до свого рідного міста Долини, Івано-Франківської области й там тепер перебуває. Йому поліція не дозволила жити в самому місті, що тепер розрослося в великий промисловий осередок із 60,000 мешканців, але йому призначили мешкання на передмісті „Оболоння".

• **Три батальйони північно**в'єтнамських вояків збунтувалися проти свого командування на знак протесту проти мирових переговорів, що їх ведуть представники Північного В'єтнаму із ЗДА. Після дводенного бою з військами, лояльними до уряду, бунтарів переможено й арештовано.

Новий федеральний уряд

ОКРЕМИЙ МІНІСТЕР ДЛЯ СПРАВ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Федеральний прем'єр П. Трюдо проголосив склад нового федерального уряду, в якому є чимало замітних змін. На 30 міністерських становищ лише 12 міністрів задержало свої міністерські теки. Між ними є міністер закордонних справ М. Шарп, міністер скарбу Дж. Турнер, справедливости О. Лянґ, президент державної скарбової ради С. Друрі, міністер для справ індіян та півночі Ж. Кретієн та другі.

Немалою сензацією є відсунення зі становищ важливих міністерських фотелів близьких приятелів і співробітників прем'єра Трюда, послів із Квебеку Ж. Маршанда, що був міністром для розвитку бідних канадських провінцій і виплачував великі субвенці на розбудову Квебеку та державного секретаря Дж. Пелтіє.

Маршанд став тепер міністром транспорту. Другий приятель Трюда кол. державний секретар Дж. Пелтіє став тепер міністром для справ сполучення, тобто телефонів, радія ітд. Обох міністрів критиковано публічно дуже суворо за їхню надто ярку фінансову піддержку Квебеку. Зокрема міністра Пелтіє критиковано за недостаточну піддержку багатокультурности. Беручи до уваги цю критику, Трюдо не завагався відсунути в тінь навіть своїх приятелів, щоб рятували ліберальну партію від клопотів у новому парляменті.

Дальшим замітним потягненням Трюда є іменування окремого міністра для справ багатокультурности. Дотеперішне міністерство державного секретаря розділено на дві частини. Першим державним секретарем є Г. Фулкнер з Онтаріо, а другим державним секретарем з окремим завданням турбуватися справами багатокультурности став посол польського роду з Торонто Ст. Гайдаш. Гайдаш є лікарем й від свого вибору на посла в 1968 р. був парляментарним секретарем в кількох міністерствах. Минулого року він їздив з прем'єром Трюдо в відвідини до СССР. Призначення окремого міністра для справ багатокультурности має за завдання показати канадцям не-англійського та не-французького походження, що федеральний уряд буде старатися проводити в життя поручення королівської комісії для справ двомовности та двокультурности відносно плекання теж інших культур канадців різного національного (етнічного)походження.

Важливе міністерство для справ затруднення й іміграції перебрав кол. міністер для справ споживачів та корпорацій Р. Андрас, а міністерство рільництва Е. Вілан, 48-річний фармер з Онтаріо. Дотеперішний міністер рільництва А. Олсон перепав при виборах. Хоч Е. Вілан сам є фармером й визнається на фармерських справах, дехто побоюється, що він не знає фармерських проблем Заходу Канади, що є відмінні від фармерських проблем Східної Канади.

Дотеперішний міністер для справ здоров'я та суспільної опіки Дж. Мунро став міністром праці, а дотеперішний міністер зв'язку Р. Стенбурі став міністром державних прибутків.

В федеральному кабінеті є теж одна жінка: Джоен Саве, що є міністром для справ науки та технології.

В новому кабінеті майже нема міністрів із Західної Канади, кромі Дж. Річардсона з Вінніпеґу, який став міністром державної оборони. То нічого дивного, бо Трюдо прямо не мав кого іменувати тому, що Західна Канада голосувала майже поголовно за кандидатами консервативної партії.

В цілому новий канадський уряд виглядає діловий та такий, що його повинні би піддержувати й опозиційні партії. Очевидно, що вже піднімаються голоси критики відносно деяких міністрів, що їм відповідали би краще такі чи інші міністерства, одначе критики будуть завжди й кожна критика має в собі деяку рацію. Одначе усім ще ніхто не догодив.

Покищо нові міністри обзнайомлюються зі своїми ресортами й підготовляються до першої сесії нового парляменту, яка розпічнеться 4 січня 1973 р., коли покажеться ясно, як сприйняли новий уряд посли опозиційних партій.

Уступив міністер іміграції

Федеральний міністер для справ затруднення та іміграції Б. Макасей уступив зі свого становища, подаючи як причину, що він хоче посв'ятити себе більше родинним справам. Міністер сказав, що прем'єр П. Трюдо пропонував йому інші становища, м.ін. міністерство праці та державних прибутків, але він їх не прийняв.

Одначе здається, що Макасей уступив тому, що його критикували дуже за новий закон про допомогу безробітним, який спричинив великий дефіцит у державній касі, бо виплати на допомогу безробітним за новим законом досягнуть річно суми двох мільярдів долярів.

Не буде зриву бомби

Французьке міністерство оборони заявило, що воно не плянує зриву атомної бомби на Тихому океані, проти чого протестувала Нова Зеляндія.

Короткі вістки

• **Едмонтонська фабрика** частин до літакових моторів Боінґ дістала замовлення від американської фабрики літаків Боінґ на суму 6 мільйонів долярів. Американська компанія продала комуністичному Китаєві 65 пасажирських літаків Боінґ-707. Канадська фабрика має виготовити для кожного літака 1600 частин.

• **В Ванкувері втікло** із югославського корабля двох молодих хорватів й попросили канадських іміграційних властей про право азилю, бо не хочуть повертатися до Югославії, де недавно виарештовано чимало хорватів. Їх долю мають вирішити в Оттаві.

• **В Принс Алберт померла** на 105-ому році життя п-і А. Інкстер. Вона прийшла на світ й прожила все своє життя в Саскачевані. З її п'ятеро дітей живе ще троє.

• **Манітобський** провінційний уряд призначив 34 мільйони долярів на боротьбу із безробіттям в часи зими. Половина грошей призначена на побудову летовищ з усіми удогідненнями в північній частині Манітоби, а друга половина на будову водопроводів та каналізації в літних відпочинкових оселях.

• **Канада піддержує** становище ЗДА відносно знижки вкладки ЗДА до ОН із 31.5% до 25%. Різниця кількох процентів рівняється сумі 12 мільйонів долярів.

• **Канада дала Бразилії** позичку в суму 10 мільйонів долярів на закуп електричних уряджень в Канаді. В наступному році Бразилія сподівається дістати на ту саму ціль дальшу позичку в суму 65 мільйонів долярів.

• **Виріб килимів у Канаді** розвивається дуже скорим темпом. В минулому році в Канаді вироблено диванів на суму 200 мільйонів долярів. Попит на дивани зростає далі.

• **Канадська залізнича** лінія Сі-Ен-Ар замовила в фабриці Дженерал Моторс в Канаді 50 нових локомотив, силою 2,000 кінських сил кожна, на загальну суму 17 мільйонів долярів.

• **Північні в'єтнамці** зістрілили за допомогою ракетного стрільна американський важкий бомбовик Б-52, що летів на висоті 35,000 стіп.

• **До Відня прибуло** з Ізраїлю 100 совєтських жидів, які хочуть повернутися до СССР, бо їм не подобалося життя в Ізраїлі. Припускають, що між ними є й деякі совєтські шпигуни, вислані вмисно до Ізраїля.

• **На птахофермі** в Харківщині кури випорпали великий склад зброї та амуніції з часів війни: 80 німецьких мін та понад 500 гарматних набоїв великого розміру.

• **Сніжна буря, получена** з вітром та дощами, на Сході Канади спричинили шкоди на суму 3 мільйонів долярів. Вода позаливала широкі простори землі, понищила дороги та мости.

• **Немилий відгук** викликала вістка міністерства закордонних справ, що воно, на доручення поліції АрСіЕмПі видало закордонні пашпорти двом молодим французам з Квебеку, які втікли з тюрми. Речник поліції пояснив, що поліція казала видати пашпорти обом французам, щоб могти їх відтак легше віднайти й арештувати.

• **90 держав погодилися** на конференції в Лондоні, щоб не скидати до морів та океанів радіоактивного й трійливого матеріялу, наслідком чого гинуть риби й занечищується вода, що стає загрозою для всіх сотворінь, що живуть у морі.

• **Грецька поліція** арештувала капітана та двох моряків вантажного 215,971-тонового судна для перевозу оливи, яке зударилося з грецьким воєнним судном, наслідком чого військове судно з 44-ма моряками затонуло.

• **В Лябрадор сіті,** в провінції Ню Фаундленд, завалилося риштовання при будові печі для топлення залізної руди. Із восьми робітників, що були на риштуванні, сім впало на землю й забилося.

• **Об'єднання 108** летунських пасажирських ліній у цілому світу домагається устійнення цін за переліт на т.зв. чартерових літаках, бо низькі ціни чартерових літаків доведуть до банкрутства пасажирські лінії.

• **В Австралії ведеться** передвиборча кампанія під кличем зміни національного гимну. Прибл. 70% австралійців хочуть заступити дотеперішний англійський гимн „Год сейв да квін" австралійським гимном „Год сейв Австралія" або іншими піснями.

• **Англійські газети** повідомили, що група журналістів віднайшла в Південній Америці заступника Гітлера 72-річного Мартина Бормана, якого міжнародний суд засудив був в 1945 р. на кару смерти. Одначе нема вигляду, щоб південно-американська держава, в якій живе Борман, видала його до Німеччини, де його стратили би.

ДВАДЦЯТЬ ВОСЬМА НЕДІЛЯ
10 грудня

ЛИСТ ДО КОЛОСЯН: зач. 250

Брати, дякуйте Богу й Отцю, котрий зробив нас достойними взяти участь у наслідстві святих у світлі, котрий визволив нас від власти тьми і переніс у царство Сина своєї любови, з котрім маємо відкуплення його кров'ю, відпущення гріхів, котрий є образом невидомого Бога, перворoдним кожного сотворіння, бо в Нім сотворене все, що на небі і на землі, видиме й невидиме, чи престоли, чи господарства, чи начальства, чи власті, все Ним і для Нього сотворене.

А Він є перед усіма і все в Нім стоїть. І Він є головою тіла, Церкви, Він початком, перворoдний з мертвих, щоб у всьому мав першенство.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 76

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік зготував велику вечерю і запросив багатьох. І в час вечері післав свого слугу сказати запрошеним: Ідіть, бо вже все готове. І почали за чергою випрошуватись усі. Перший сказав йому: Я купив поле й мушу піти і побачити його. Прошу тебе, — вибач мені. І другий сказав: П'ять ярем волів купив я, і йду спробувати їх. Прошу тебе, — вибач мені. І знов інший сказав: Я одружився, тому й не можу прийти.

І прийшов той слуга, та й розповів це своєму панові. Тоді розгнівався господар дому і сказав до свого слуги: піди хутко на роздоріжжя і вулиці міста і приведи сюди вбогих та калік, кривих та сліпих.

І сказав слуга: Пане, сталось, як ти звелів, та й ще є місце. І сказав пан слузі: Вийди на шлях та загороди та й силуй увійти, щоб повний був мій дім. Кажу бо вам, що жаден зі запрошених мужів не покуштує моєї вечері.

Багато бо покликаних, а мало вибраних.

Пам'яті Сестри Амвросії Ленкевич

бл. п. Сестри Амвросії Ленкевич

В неділю 10-го грудня о 3-ій годині пополудні в домі Сестер Служебниць Пренепорочної Марії при 10744 - 70 Евеню відбудеться урочисте торжество з нагоди 70-річчя приїзду Сестер Служебниць до Канади. Торжественний молебень відслужить ВПреосвящ. Кир Ніл Саварин і посвятить каплицю.

Цей дім посвячується пам'яті Сестри Амвросії Ленкевич, основниці згромадження Сестер Служебниць у Канаді і надається йому назву „ДІМ АМВРОСІЇ".

Сестра Амвросія була одна з перших чотирьох Сестер Служебниць, що прибули до Канади 1902 року, й осіли в Едмонтоні. Вона була глибокої віри, ревности й витривалости та надала молодому згромадженню напрям в служінню св. Церкві і своєму народові.

Учасники цього святкування будуть мати нагоду стрінутися з першою канадською кандидаткою, що 1903 р. вступила до цього Згромадження, Сестрою Таїдою Летавською, яка прибуде на це торжество з Філяделфії.

При цій нагоді можна буде набути цікаву книжку в англійській мові, — Історію Сестер Служебниць у Канаді, що її написала Сестра Клявдія Попович.

Собор Української Православної Церкви

В днях 13-15 жовтня відбувся в Лондоні, Англія собор Української Православної Церкви. Взяли в ньому участь Владики: Митрополит Мстислав, єпископ Орест і єпископ Константин. Крім них 29 священиків і 42 делегатів.

Учасники собору дискутували над життям Церкви, а також над загрозами від дій Російської Церкви і совєтського режиму.

З нагоди собору видано послання до братів і сестер в Україні, в якому висловлено співчуття з приводу того, що тепер діється в Україні.

З уваги на велику загрозу знищення всього, що українське, рішено на слідуючий рік відбути надзвичайний Собор УПАЦеркви в Парижі, Франція, щоб змобілізувати всі українські сили для захисту українців перед духовим і матеріяльним знищенням.

Собор закінчено св. Літургією в англійській церкві св. Панкратія, яку до розпорядимості учасників собору передав голова англіканської Церкви Архиєпископ д-р М. Рамзей. На Богослуженні були українці різних віровизнань з цілої Англії.

Після богослужби відбувся бенкет в готелі „Імпіріял", в час якого промовляли усі три Владики, представник кентерберійського Архиєпископа о. М. Мур та член Ради Митрополії УПАЦ д-р Ю. Бойко.

В понеділок, 15 жовтня митрополит Мстислав та єпископ Константин мали зустріч з Екзархом Вселенської Патріярхії на Велику Британію, Архиєпископом Атенаґорасом і його помічником єпископом Теофіласом.

В час дружньої розмови порушили учасники зустрічі багато проблем з життя Вселенської Православної Церкви і УПЦеркви у вільному світі.

Того ж самого дня митрополит Мстислав і єпископ Константин відвідали архиєпископа д-ра Рамзея. З ним розмовляли про сучасне положення християнства та про наступ на нього СССР. При тій розмові був між іншими присутній також директор департаменту зовнішніх зв'язків Англіканської Церкви.

Після розмови архиєпископ і його гості зійшли до каплиці й спільно молилися за скріплення християнства.

18 жовтня митрополит Мстислав і єпископ Константин приїхали до Парижа, щоб зустрітися з делегатами з ЗДА на конференцію ЮНЕСКО.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ПРОТИОТРУТА НА НЕНАВІСТЬ

о. Микола ДЯДЬО

Молитва є досконалою протиотрутою на ненависть. Якщо можемо за когось молитися, то це знак, що не маємо до тої людини ненависти. Ми можемо деколи ще й далі відчувати навіть сильну відразу до даної людини, але наша надприродна любов стоїть вище, як почування. Так вище, як сонце стоїть високо понад хмарами.

Молячися за нашого ворога чи противника, ми простили йому його провину. Ми молимося за нього. Чи є ще щось більше, чого очікує Христос від нас, коли каже: „Любіть ворогів своїх"? Чи повинні ми приняти їх до кружка наших приятелів, наших повірених? Чи маємо ходити до нього з відвідинами, просити його до себе в гості? Чи маємо поводитися так, якби ніщо не сталося?

Зовсім ні. Коли припускаємо, що та людина готова нас знову вразити-образити, скривдити, як лиш матиме до цього нагоду, буде цілком розумно й не проти Божого закону оминати цю людину.

Пам'ятаймо також, що любов ворогів не відбирає нам права домагатися відшкодування за шкоди, яких нам заподіяла дана людина й то навіть судовою дорогою. На це маємо й людське й Боже право, й то навіть тоді, як ми молимося за нашого ворога. Наше прощення ворогові не наказує нам резигнувати з нашої власности та права до неї.

Якщо ж ця людина, що нас скривдила чи обидила, просить вибачення, ми повинні перепросьбу прийняти. Властиво кажучи, ми й так вже в серці йому простили. Трактуймо таку людину ввічливо, заговорім до неї, коли десь її зустрінемо; на вулиці чи в товаристві.

Слід при цьому зазначити, що було б то досконалою любов'ю, якщо ми не спинимося на пів дороги, але перші постараємося зробити початковий крок до поєднання. Звичайне „Слава Ісусу Христу", чи „Добрий день", коли стрінемо нашого противника чи ворога, буде для нього ясним доказом, що ми не носимо в серці гніву до нього, чи невдоволення.

Якщож наш „ворог" не відповідає нам на привітання, хоч його чує, або відповість у неприязному тоні, ми свій обов'язок сповнили. Ми не маємо більше обов'язку говорити до нього, хиба, що він змінив своє наставлення до нас, і перший пічне з нами розмову.

Тут є ще одна важна справа: коли ми говоримо до нашого „ворога", то говорім так, щоб він почув, бо бувають люди, які „під носом' 'собі щось помимрять, а коли не має відповіді, виправдують себе, що вони свій християнський обов'язок сповнили; а тимчасом його так сповнили, що ніхто про те не знав.

Прощення, молитва, поєднання. Нікому, кого дійсно скривдили, не приходить воно надто легко. Саме тому любов до нашого ворога є таким великим непомильним доказом нашої любови до Бога.

ЛЮБОВ ПОЧИНАЄТЬСЯ ВДОМА

Таке чуємо часто, коли треба щось зробити, чи на щось „поза домом" пожертвувати." Я не можу дати на цю чи іншу ціль, бо мій дім ще не сплачений", або „я не можу приняти жодного уряду в організації (церковній чи світській), бо мушу весь час присвятити родині". — „Чейже кожний знає, що дім і родина є на першому місці".

І один і другий можуть бути вповні виправданими, чому не роблять чогось, чого від них ждуть.

Але засаду „любов починається вдома", треба дещо інакше розуміти. Дійсне значення того вислову є, що, де, як де, але вдома повинна панувати справжня любов. Якщо ми не виявляємо любови до тих, що біля нас, близенько, то як можемо любити наших ближніх, що є в щоденному житі далеко від наших рідних. Як ми можемо чесно говорити, що любимо Бога, якого не бачимо, коли ми не любимо тих, що їх бачимо і які є з нами однокровні? И тому першим місцем вияву любови ; дім. І якраз любов між домашніми є мірилом правдивої любови і до Бога і до ближніх.

Однією з життєвих трагедій є те, що ми так часто спричинюємо біль тим, які мають найбільше право на нашу любов. То правда, що дім має багато покус у практикуванні любови. Бо в родині ми живемо дуже близько, й тому щоденно зустрічаємося з недосконалостями наших співмешканців. Тому то нічого дивного, що ми деколи вражаємо й докучаємо одні другим. Дивне воно, але часті дуже дрібні речі нас дуже вражають. „З таких дрібних завваг, як" — „Чи ти завжди мусиш ссати своєго пальця?" або — „Не можеш посидіти тихо, а завжди бубнити пальцями по столі?" — „Чи не знаєш, що в хаті треба скинути накриття з голови, та ж святі образи в хаті?" — „Чи ти все мусиш так голосно чистити носа, що аж сусіди через вікна заглядають?" і т.д., і т.д.

Такі й подібні завваги є великою спокусою до цього, щоб шорстко відповісти особі, яку, зрештою, любимо, або вразити її прикрим словом чи таки й обидити.

Іншою причиною, що ми не завжди відносимося з любов'ю до наших рідних в такій мірі, як ми повинні є те, що ми не боїмося тих, що нас люблять й тому на них „виливаємо" злість, яка властиво належить кому іншому.

Добрим прикладом того є чоловік, якому зробив докір його зверхник („бос") у праці. Він не виявив злости й невдоволення зверхникові, але прийшов до дому і „зганяє злість" на дружині, на дітях, а часом і на сусідах (поза очі).

Також діти нераз мусять незаслужено переносити терпіння через недостачу любови в родині. Часом Юрчик зробить щось недоброго, але воно не таке то велике зло. За нього може треба би його напімнути. Але матері, що мала „тяжкий день" усього вже „за багато". Замість напімнення, малий Юрчик чує крики, а може й проклони, а деколи й штурханці. Бідна дитина не знає про те, що вона стала громозводом материного перемучення та поденервування. Після того Юрчик іде кудись у куточок і з тихими сльозами, щоб ще щось гіршого не трапилося. Роздумує над своєю гіркою долею й дивується несправедливості старших.

Але старшенький синок Петрусь також деколи приводить членів родини до прикрощів. Він повівся немудро в школі й з нього всі сміялися. Він почував себе упокореним. Приходить до дому зі школи і своїм поганим настроєм докучає батькам, братам, сестрам, аж поки не піде спати.

Для Петруся є деяке виправдання. Він ще не розуміє тих справ так, як старші повинніб розуміти, як треба поводитися в родині.

Любов має починатися вдома. Для такої родини, де є завжди непорозуміння, „суперечки, ненависні погляди, є одна рада: договоритися, що будуть себе поводити як чужі, чи як приятелі, а не як члени родини. Нехай виявляють одні супроти других таку пошану й чемність, яку вони виявляли би своїм приятелям, чи навіть людям, яких припадково зустрічають. Нехай привикнуть говорити одні до одних так, як говорять до приятелів і загалом до людей: „Чи я можу?" „дякую", „прошу", „вибачте", простіть за неувагу" і тп. Нехай стараються невдоволення, поденервування, обидливі слова залишити там, де вони виникли, тобто в уряді, при праці, в школі і тд. а не приносити їх до дому. Нехай вважають на себе передусім ті, що є перетомлені чи затурбовані, щоб свого настрою не передавати іншим членам родини. На кінець: нехай кожний старається мати на стільки доброго настрою, щоб недомагання других членів родини приймати з усмішкою, але не з насмішкою чи кпинами.

Якщо члени родини будуть так поводитися, тоді в такій родині буде спокій, мир і гармонійна співпраця. Любов, що в такій родині розпочалася в дома попливе з дому в окруження і в широкий світ. А Христос буде радо одним з членів такого дому, бо „де двоє або троє зібраних в моє ім'я, я там є між ними".

Патріярх Димитрій

НАСТУПНИК ПАТРІЯРХА АТЕНАҐОРАСА І

Новий патріярх Константинопольський, Димитрій І, мав у своїй рідні католиків. Був у нього звичай кожного року на 2 листопада, день поминків померлих в лат. Церкві, благословити гріб своєї померлої рідні на катол. цвинтарі.

Вітаючи журналіста з Італії по своєму виборі на патріярха, він сказав: «Передайте, прошу Вас, дорогою преси мій братній привіт святішому і блаженнішому Папі Римському, Павлові VI, нашому братові». На запит, чи патріярх бажає зустрінути папу, він відповів: «Зустріч із братами є завжди побажана». На запит, які є заміри патріярха щодо єдности християн, він відповів: знаменні змагання його попередника Атенаґораса в тому напрямі були окремими завданнями його життя. І він, Димитрій, бажає продовжувати дію свого достойного попередника... І тому він зараз по своєму виборі переслав дружній привіт Римському Папі, як «Першому між рівними». Він знає, додав Патріяр, скільки то вже зроблено з католицького боку дотепер у напрямі наближення Церков. І він заохочував католиків продовжувати дальше ті зусилля...

У цих обережних словах нового патріярха треба добачати вираз нелегкого становища. Треба завважити до слів Патріярха Димитрія, що Атенаґорас ніколи не вживав вислову «Перший між рівними» в мові про Римського Папу у своїх окремо дружніх відносинах до нього. Той вислів в Атенаґораса не мав чіткого значення, а до того нагадував колишні прикрі спори обидвох Церков. Із останньої виміни писем Атенаґораса з Павлом VI ц.р. видно, як дуже Папа, маючи на увазі дійсне тимчасове положення обидвох Церков, зокрема релігійне, злагіднював гарячий напір Атенаґораса вже раз дійти до повної релігійної єдности.

Автор цих рядків мав нагоду пару років тому зустрінути Патріярха Атенаґораса у Фанарі, при традиційній перекусці хліба з медом. Патріярх запитував автора, чи він є богословом... і додав, що то властиво богослови все поплутали в Церкві та наробили стільки замішання між Церквами... Передаючи дружній привіт нашій Церкві у Франції, і взагалі, і то без жадної тіні якогось ресентименту до католиків східнього обряду, що відлучилися від Царгороду православного, Атенаґорас конче бажав взяти знимку з автором, притискаючи його сердечно до себе. Знаємо, що властиво окруження Патріярха, радше, аніж він сам, глядить на католицькі Церкви візантійського обряду, мовляв, неправно відпавших від матірньої царгородської Церкви, та й вважає поєднання обидвох Церков східньої й західньої лише тоді можливе, коли східні катол. Церкви включаються наперед в матірну Церкву православну.

Автор мав нагоду свого часу відповісти в Informations Cathol. Internationales на подібні заяви Митрополита Хризостома та вияснити становище Східніх Катол. Церков, зокрема Української Католицької Церкви.

† **Володимир (Маланчук)**
(„Християнський голос"
— Мюнхен)

З'ЇЗД В'ЯЗНИЧНИХ КАПЕЛЯНІВ

В Римі відбувся з'їзд головних в'язничних капелянів душпастирів 10 країн Европи. Капеляни рішили підкреслювати під час своїх інтервенцій у властей, що в'язні є теж люди й їм треба вможливити поворот до нормального життя.

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

— Від 1-го до 3-го грудня — ювілейний з'їзд БУК з нагоди 40-річчя цієї організації. Участь у з'їзді візьмуть ВПреосвящ. Кир Максим та інші ієрархи. Повна програма ювілейного з'їзду, який відбудеться в катедральній залі в Саскатуні, буде подана на іншому місці цього часопису.

— 10-го грудня, год. 10:00 рано в церкві св. Василія в Ріджайні — Архиєрейська Служба Божа та уділення св. Тайни Священства дияконові Леонардові Романову.

Богослуження: грудень

о. П. Шинлюк
10905 - 102 Стр.
Ґренд Прері, Алберта
Тел.: 532-1169 або 532-9537

3 грудня — Ройс год. 10 рано; Ґренд Прері год. 4 попол.
6. — Райкрофт год. 10 рано; Ґренд Прері 7:30 вечора
9. — Гай Прері год. 10 рано; Ґренд Прері 7:30 вечора
10. — Ріно год. 10 рано; Ґренд Прері 4 попол.
17. — Кентуен 10 рано; Ґренд Прері 4 попол.
19. — Гей Скул год. 10 рано; Гочкінс 4 попол.
24. — Піс Ривер 4 попол.; Гайнс Крік 11 вночі Велике Повечеря; год. 12 вночі Різдвяна св. Служба Божа; Ґренд Прері 10.00 рано
25. — Гай Прері 10 рано; Ґренд Прері 4 попол.
26. — Райкрофт 10 рано; Ґренд Прері 7:30 вечора
31. — Норт Стар 10 рано; Ґренд Прері 4 попол.

о. Д. Гня.
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

3. грудня — Ґлендон год. 10 р.
4. — Ґлендон год. 10 р.
10. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
17. — Ст. Павль год. 10 р.
19. — Ґлендон год. 10 р.
22. — Ґлендон год. 10 р.
24 Навечеря Нов. ст. — Ст. Павль год. 9 — 10.30 веч. Сповідь, год. 11 Повечеріє і Всен., год. 12 опівночі Св. Літургія, Різдвяне слово
25. — Бонивил год. 10.30 рано Всеночне, Св. Літургія, Різдвяне слово
31. — Бонивил год. 10 рано

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

3. грудня — Радвей 10.30 і річний мітинг
10. — Восетна 10.30 і річний мітинг
17. — Смоки Лейк 10.30 і річний мітинг
22. — Елдорена 10.30
24. — Параскевія 10.30
25. — Смоки Лейк 10.30
31. — Смоки Лейк 10.30

о. М. Гураль
11523 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

3 грудня — Карвел 10.30
10. — Рочфорт Брідж 10.30
17. — Черчіл 10.30

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

3. грудня — Голден год. 8.30 ранко; Дейзленд год. 10.30 ранком
10. — Голден год. 8.30 ранком; Коперник год. 10.30 ранком
17. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 ранком
24. — Голден год. 11.45 — Велике Повечеріє з Литією, опісля св. Літургія
25. — Дейзленд год. 10.00 ранком — Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія
26. — Коперник год. 10.00 ранком — Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія
31. — Голден год. 10.30 ранком співана

о. Б. Карпчек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

3. грудня — Росінгтон 10.30
4. — Атабаска 10
10. — Атабаска 10 год.
17. — Річмонд Парк 10
19. — Фрейнс 10
22. — Бойл 10
24. — Росінгтон 10.30
25. — Атабаска 12 вночі; Нютайм Крік 11 в день
31. — Просперіті 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

3. грудня — Мирнам 10.00 рано
6. — Мирнам 10.00 рано
9. — Мирнам 10.00 рано
10. — Файделиті 10.30 рано
17. — Моркемб 10.00 рано
24. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 12.00 опівночі; Файделиті 10.00 рано
26. — Мирнам 10.00 рано
27. — Мирнам 10.00 рано
31. — Бовелон 10.00 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

3. грудня — Ту Гилс, год. 10
10. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
17. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
24. — То Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30; Ту Гилс, год. 11 вночі
25. — Новий Київ, год. 10
31. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

3. грудня — Кемроз 11.00
10. — Равнд Гіл 10.00 і Загальні Річні Збори (Мітінг)
17. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11.00
24. "Навечеріє" Різдва — Свят-Вечір, Піст — Равнд Гіл 11.00 рано, Сл. Божа і Св. Сповідь; Кемроз 11.00 вночі Св. Сповідь, 11.30 "З нами Бог..."
25. понед. — Різдво Христове — Кемроз 12.00 опівночі Сл. Божа; Равнд Гіл 10.00 рано: Св. Сповідь, 10.30 рано: "З нами Бог...", 11.00 Сл. Божа
31. — Кемроз 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

3. грудня — Редвотер 10.00
6. Св. Миколая — Редвотер 9.00
10. — Редвотер 9.00; Федора 10.30
17. — Редвотер 9.00; Вог 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

10. — Стрий
17. — Спедден
24. Різдво Хр. — Вилна год. 12.00 вночі
31. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

3. грудня — Левой 10.30
4. — Іннісфрі X ренч 10.30
10. — Ренфурлі 10.30
17. — Іннісфрі X ренч 10.30
19. — Іннісфрі XI ренч 10.30
22. — Левой 10.30
24. — Менвіл 10.30
25. — Ренфурлі 10 рано; Іннісфрі-місто 12.00
31. — Іннісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

3. грудня — Дервент 10.30
4. — Дервент 10.30 — Вхід у храм ПДМ
10. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
17. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
22. Зачаття Пр. Анни — Дервент 10.30
24. — Дервент 10.30
31. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа

3. грудня — неділя — Пеллі год. 9 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; 3.30 попол.: Вечірня з Литією
4. Введ. в Храм Пр. Д. Марії — Арран-місто год. 9.00 рано: Утреня, 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
10. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 Спів. Сл. Божа
17. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Вайтбіч год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
19. Св. Отця Николая Чудотв. — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
22. Непорочне Зач. Пр. Д. Марії — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа
24. неділя — Пеллі год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30: Спів. Сл. Божа
31. неділя — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано: Спів. Сл. Божа

Кождої неділі і свята в год. 3.30 попол.: Вечірня в Арран-місто.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

3. грудня — Норт Батлефорд
10. — Витків; год. 2.30 в Редісон
17. — Норт Батлефорд
21. — Норт Батлефорд
24. Різдво Г.Н.І.Х. — Редісон
31. — Медовлейк

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

3. грудня — Вакав 9.30; Снт. Дж. 11-та
10. — Вакав 9-та; Прудгом 11-та
17. — Вакав 9-та; Борщів 11-та
24. — Вакав 9.30; Сокаль 11-та
31. — Вакав 10.30

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

3 грудня, неділя 27 по Сош. Григорія Д.

4 грудня, понеділок Введення в храм Преч. Діви

10 грудня, неділя 30 по Сош. Якова П.

17 грудня, неділя 29 по Сош. Варвари

19 грудня, вівторок Николая Чудотворця св.

22 грудня, п'ятниця Непороч. Зач. Преч. Діви Марії

24 грудня, неділя Праотців. Даниіла

31 грудня, неділя Отців. Севастіяна

Григоріянський календар:

3 грудня, неділя 30 по Сош. Софонії

6 грудня, середа **Николая Чудотворця св.**

9 грудня, субота **Непороч. Зач. Преч. Д. Марії**

10 грудня, неділя 29 по Сош. Мини

17 грудня, неділя Праотців. Даниіла

24 грудня, неділя Отців. Євгенії

25 грудня, понеділок **Різдво Христове**

26 грудня, вівторок **Собор Пресв. Богородиці**

27 грудня, середа **Стефана первмч.**

31 грудня, неділя По Різдві. Меланії

КОМЕНТАРІ

ВАТИКАНСЬКА „СХІДНА ПОЛІТИКА"

І СПРАВИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Василь МАРКУСЬ

У третю річницю Четвертого та в першу річницю П'ятого Архиєпископських Синодів не могли у Ватикані придумати більш перфідного „подарунку" для Верховного Архиєпископа, всього нашого епископату та українських мирян, як відома вже заява Кард. Війо, розіслана Владикам УКЦеркви при кінці вересня ц.р. Текст цього документу вже відомий; його опублікувала „Свобода" з 2 листопада 1972, а згодом й інші наші пресові органи. Вже з'явилися також коментарі до цієї заяви. Але не зашкодить ще раз розглянути її та порушити деякі необговорені аспекти цієї чергової конфронтації між Українською Церквою та Ватиканською Курією.

ЩО ТВЕРДИТЬ ДОКУМЕНТ СЕКРЕТАРЯ СТАНУ?

Розіслана епископам заява кард. Війо, з приводу дискутованого на останньому Архиєпископському Синоді та на сесії Постійного Синоду в червні проекту конституції УКЦеркви, складається з таких головних точок:

а) Верховний Архиєпископ, поставивши перед епископами справу конституції УКЦеркви, діє нелеґально, б) Українська Католицька Церква не є помісною (автономною), в) Немає ніякої посередньої влади в УКЦеркві між папською і епископською, що означає скасування юрисдикційної влади Верховного Архиєпископа в нашій Церкві, г) Проєкт і взагалі можливість існування конституції помісної УКЦеркви Ватикан відкидає, ґ) Ватикан не буде противитися діям українських епископів на базі конференції, якщо не виключається компетенції Апостольської Столиці, не обговорюється справи патріярхату та зберігається теперішнє і майбутнє східне канонічне право.

Цей документ якнайясніше заперечує все те, що Українська Католицька Церква досі осягнула, чим вона була і до чого змагала. Він також заперечує основи існування східних Церков, на яких вони увійшли в єдність з Апостольською Столицею, та іґнорує декрет Другого Ватиканського Собору. Так кард. Війо і сьогоднішня Ватиканська адміністрація заперечують попередні акти та загальні настанови Вселенських Архиєреїв до нашої Церкви, до її Голови, Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого, та до її майбутнього.

Не треба бути великим експертом історії східних Церков та їх канонічного права, щоб довести, що помісність (автономія) Східних Церков є „юридично зрозуміла та відповідає звичаям східних Церков". Твердити протилежне це повторно маніпулювати історичною правдою, чого від речників Апостольської Столиці важко було чекати.

Правда, „Українська Католицька Церква сьогодні не є уконституована як патріярхат", але це аж ніяк не означає, що вона не може мати своєї конституції, що заперечують нам у Ватикані. Якщо Українська Католицька Церква є ще одною із східних церков — а й це, виходить, Ватикан починає квестіонувати — то до неї стосуються постанови Декрету про Східні Церки, а також норми попереднього східнього права, т.зв. моту пропріо „Клеріс Санктітатіс'. Тому УКЦерква має і повинна мати свою церковну владу, посередню між епископами і Папою! Заперечувати це, означає ліквідувати кожний унійний акт, у нашому випадку ліквідувати вдруге Берестейську Унію після того, як це зробила Москва в 1946 році.

Документ кард. Війо також заперечує Верховноархиепископські права Кир Йосифа, бо касує його владу над нашою Церквою. Згідно з цим документом, українські Владики не мають над собою ніякої іншої посередньої влади, як тільки папську (читай — Східньої Конґреґації!). Що саме так треба розуміти останню заяву Секретаріяту Стану, виразно доводить прихильна в цій справі Ватиканові преса (прокомуністична „Паезе-Сера", як і критична, (центрово-права і прокатолицька „Іль Темпо"), про що ще буде мова.

ВАТИКАН САМ СОБІ ЗАПЕРЕЧУЄ

Остонній документ Ватикану, ще більше, ніж попередній лист кард. Війо до українських Владик напередодні V-го Синоду та лист Папи до Верховного Архиєпископа, заперечує попередні акти Апостольської Столиці, ґарантії, іменування та й саме східне право, на яке покликується. Про це вже нераз писали фахівці, можливо, не називаючи речі по імені. Як приклад наведемо тільки визнання за Львівським Митрополитом титулу і влади Верховного Архиєпископа, актом Східної Конґреґації з 23 грудня 1963 року. Як відомо, Східна Конґреґація відповіла тоді стверджуюче на питання, чи Львівський Митрополит має уважатися Верховним Архиєпископом згідно з „моту пропріо" з 2 червня 1957 року.

У висліді бюлетень СІКО цієї ж Конґреґації для Східних Церков опублікувала довшу статтю, стверджуючи історичні права нашої Церкви на помісність, доводячи, що влада Первоієрарха цієї Церкви була патріяршою та що він був посереднім чинником між Папою і українськими епископами. Ось кілька винятків з тієї статті, згідно із текстом, опублікованим в „Оссерваторе Романо" з 6 лютого 1964 року:

„Верхонвий Архиєпископ користується правами, які в небагато чому різняться від прав Патріярха, чи то в справі іменування епископів в рямках Верховної Архиєпископії, чи щодо встановлення Єпархій, або ж творення Постійного Синоду чи подібної ради. . ."

Визнання титулу Верховного Архиєпископа за Львівським Митрополитом базується на історичних актах Берестейської Унії та встановленням самої Львівської Митрополії, яка є спадкоємцем Київської Митрополії. Все це виразно стверджено в 1954 році Східною Конгреґацією, а бюлетень СІКО з приводу прав вибору епископів, що було забезпечено Апостольською Столицею за Українською Католицькою Церквою, додає таке:

„Йдеться про правовласті, які самі по собі були вищими, ніж патріярші, коли мова про іменування епископів, як це визначує тепер дійсне „моту пропріо". Вже цього самого вистачало б, щоб визнати названий титул (за Львівським Митрополитом)".

Немає сумніву, що у Ватикані в 1968-64 роках ще думали поважно про розвиток нашої Церкви і забезпечення її відповідними правно - структуральними рямками. Не йшлося тільки про ношення білої камелявки, на що Верховний Архиєпископ має право, чи навіть про особистий привілей Кир Йосифа, як Ісповідника віри. Ішлося про визнання історичних прав нашої Церкви, які були іґноровані як наслідок несприятливих умов на протязі століть. Тоді ж іменовано Верховного Архиєпископа Кир Йосифа членом Конґреґації для Східних Церков, як пише „Оссерваторе Романо", **нарівні з іншими патріярхами.**

Якщо б Верховно-Архиєпископський статус нашої Церкви і її Первоієрарха не мали ніякого реального значення, що Секретаріят Стану нині намагається твердити, то Папа Павло VI не проголосив би 25 лютого 1965 року з нагоди наділення Кир Йосифа ще й кардинальською гідністю ось таке:

„От ми хочемо дати вам за орієнтаційну точку — родинний зв'язок, вказати вашій спільноті на об'єднуючу ідею, ставлячи між вами центр, до якого ви всі могли б прибігати з синівським довір'ям і з братньою любов'ю".

Очевидно, все це забувається, коли для Ватиканської політики невигідні не лише особа Верховного Архиєпископа, Ісповідника віри й правного Голови тієї Української Католицької Церкви — Мучениці на рідних землях, не лише справа патріярхального завершення нашої Церкви патріярхальним устроєм, але й саме існування цієї Церкви тут і в катакомбах на Україні.

ДІЙСНІ ПРИЧИНИ НЕХТУВАННЯ

Послідовне заперечування прав Української Католицької Церкви Ватиканом не випливає з того, що українці-католики не мають права до помісности і що Верховний Архиєпископ і Владики діють нелеґально. Дійсні причини — в церковній політиці. Ватикан зацікавлений за всяку ціну дійти до якогось зговорення з Москвою й іншими комуністичними урядами, водночас бажає нав'язати екуменічні зв'язки з режимною Російською Православною Церквою. За це він готовий заплатити високу ціну, морально нічим невиправдану, а саме відсуненням на задній плян справи існування, розвитку і повного ієрархічного оформлення Української Католицької Церкви.

Практично це означає визнання доконаного факту ліквідації нашої Церкви на землях України, придушування її толерованої екзистенції в Чехословаччині та в Польщі, недопущення до оформлення Синоду та ієрархічної едности усіх, розсіяних у світі українців-католиків, заперечення прав її Первоієрарха, натиск на її інтеграцію в існуючі римо-католицькі церкви окремих держав. Звідсіль походить теж заперечування помісности, чи автономії, та сумнозвісна концепція кард. Фірстенберга пристосування до римо-католицької більшости. Звідсіль і теза, що Українська Католицька Церква не має „посередньої влади" між епископами і Папою. Але мабуть, не стосується тих римо-католицьких архиєпископів, суфраганами яких є українські епископи.

Це, назвім відкрито, є мовим пляном екуменічного Ватикану „на знищення Руси".

ОСТАННІ ФАКТИ ПРО ВАТИКАНСЬКУ СХІДНУ ПОЛІТИКУ

Заява кард. Війо була дуже спритно синхронізована з іншими посуненнями Ватиканської дипломатії. Лист був висланий та проголошений (чого, мабуть, сподівалися, а може, й щиро бажали у Ватикані) напередодні кількох важливих почнів на відтинку взаємин з комуністичними урядами чи з місцевою римо-католицькою ієрархією.

На початку листопада прибула з Польщі до Ватикану делегація польської ієрархії на чолі з кардиналами Вишинським і Войтилою, формально, щоб подякувати Папі „за визнання польської суверенности над західними територіями" та за утворення нормальних церковних юрисдикцій на цих колишніх німецьких землях. Насправді йдуть переговори про нормалізацію стосунків із польським урядом Едварда Ґерека. Тому секретар польської єпископської конференції, монс. Домбровський, перебуває в Римі вже довший час і, так виходить, є посередником у цих переговорах. Щоб полегшити атмосферу розмов і нормалізації, Ватикан усунув представника польського екзильного уряду, який був донедавна визнаваний, з будинку посольства та змусив його закінчити свою місію. Амбасадор Папе, після трицятилітньої служби польського речника при Ватикані, є тепер у лікарні. Деякі поінформовані кола твердять, що кінцевим етапом польсько-ватиканського зближення і „нормалізації" мала б бути візита Папи Павла VI в Польщі, чого у Ватикані дуже бажають і про що також добре знають режимні кола. Значить, знов буде нагода на нові торги.

Майже одночасно висвячено для Риги епископа у Ватикані в особі о. Валеріяна Зонтоґса. Обряд висвячення виконав сам архиєп. Касаролі, відповідальний ватиканський дипломат за східні справи, у присутності литовського епископа з Кавнас. Місцеві литовські чи лотиські кола були виключені з церемонії свячення. Іменування епископа для Риги було концесією Москви для Ватикану, за яку вже заплачено або ще прийдеться сплачувати рати і проценти.

В половині листопада перебувала в Римі урядова делегація чехословацького комуністичного уряду і переговорювала з Ватиканом у справі нормалізації, головно в справі обсадження вакантних епископських катедр. Як відомо, лише одна з тринадцятьох епархій в Чехословаччині має свого правлячого епископа (ординарія), в інших епископи є лише адміністраторами або ж адміністрація Епархії перебуває в руках неепископів, наприклад в Пряшеві. Ватиканське пресове бюро повідомило, що переговори були успішні але не закінчилися, і в грудні відбудуться дальші розмови. Не виключено, що Прага погодиться на нові епископські свячення і „нормалізацію", хоч і нічого не зміниться у теперішній політиці затиску на релігійне життя.

Прокомуністична газета, яка дуже обстоює нову політику Ватикану зближення з комуністичним сходом, „Паезе-Сера" з 5 листопада 1972 року, коментуючи спростування Верховного Архиєпископа Кир Йосифа щодо заяви кард. Війо, згадує ще й перспективи на покращання прямих відносин між Ватиканом і Москвою. Поінформований кореспондент цієї газети пише, що плянується обмін представниками між Ватиканом і Москвою. Правдоподібно це буде представник при Московському патріярхаті, але він буде речником Ватиканських інтересів також перед урядом. Вже згадують у поінформованих колах навіть призвище одного італійського єзуїта, вихованця „Руссикум", що мав би бути прийнятним для Москви представником Апостольської Столиці. Звичайно, „обмін представниками" є дуже приманливою перспективою для архиєп. Кассаролі та речників нової східної політики.

ЧОМУ ЗБЛИЖЕННЯ І ЗА ЯКУ ЦІНУ?

Звичайно, нас цікавлять причини цієї нової політики Москви, яка, так чи інакше, надає тон чи визначує і політику своїх сателітів. Що ж до цілей чи мотивів Ватикану, то вони ясні — дістати полегші і можливості кращого існування для Церкви в комуністичних країнах. Проте, за комуністичною ініціятивою і „відлигою", є більш складні мотиви. Одночасно з просуванням ідеї европейської конференції безпеки та повного визнання заходом статусу кво на сході Европи комуністичні режими бажають невтралізувати таку духову силу, якою міг би бути Ватикан і Католицька Церква. Деякими частковими концесіями і демонстративними виявами „доброї волі" бажають здобути прихильність західних країн, публічної опінії і самої ж Католицької Церкви. Для цього існує довгий список можливих концесій, що їх комуністичні уряди можуть координовано пропонувати, наприклад, впорядкування ієрархії в східно-европейських країнах, а навіть в балтійських республіках, більша свобода для релігійної преси, збільшення кількости місць в семинаріях, а може, й відкриття нових.

В комуністичному каталозі, укладеному за певним пріоритетом, тобто від менших до більших концесій, є також вимоги Москви. Однією з перших, в релігійному аспекті, є визнання акту ліквідації Української Католицької Церкви, а впарі з тим зменшення її ролі і можливостей поза советською сферою впливу. Автоматично це означає, що Ватикан не має, навіть якщо б бажав, ніякої шанси пропонувати справу полегш для нашої Церкви, раз він заанґажувався у цю політику договорення. Щоб одержати якісь користі, а деякі, як ми вже бачили, Ватикан одержав, він мусить робити з свого боку поважні концесії. Їх вже зроблено, а видимим знаком цього є заперечення Ватиканом нашого Синоду чи найновіша „пацифікація" Верховного Архиєпископа, однозначна з позбавленням його влади. Насправді уся політика Ватикану супроти УКЦеркви за останні роки є суспільною концесією для Москви, за яку вона платить подібними ратами чи авансами. В цьому відношенні ставлення кард. Війо є не настільки спровоковане акцією українського епископату чи обороною „канонічности" в Церкві, як доволі вигідним тактичним маневром, щоб довести добру волю Ватикану супроти своїх партнерів.

За це „зближення" платимо ціну першими ми, українці католики. Як вислід полагодження польських відносин, Ватикан, очевидно, погодився на польську концепцію Вишинського і Ґерика про те, що правно немає української Католицької Церкви в Польщі. Коментатор газети „Іль Темпо" з 10 листопада 1972 року так схопив нову ситуацію у зв'язку з польською нормалізацією:

„Щоб звести до мінімум тертя між ієрархією й комуністичним урядом у Варшаві, Ватикан позбавив Кард. Сліпого становища голови Української Католицької Церкви візантійського обряду, а він є також Львівським Верховним Архиєпископом. На польській території цієї митрополії живе триста тисяч українців, над якими Кард. Сліпий міг би домагатися прямої юрисдикції, а це могло б викликати конфлікти між ієрархією і урядом Польщі. Для нещасних українців, якщо не бажають визнавати свою віру в підпіллю, не залишається нічого іншого, тільки прийняти включення їх до польської Церкви, втрачаючи таким чином свою окремішність".

Те саме, завважує каментатор „Іль Темпо", стосується і до становища греко-католиків у Чехословаччині. Їх так само треба усунути з-під впливів Української Католицької Церкви, щоб не дражнити Москви. На це, очевидно, у Ватикані погодилися давно, усунувши від епархіяльного правління українця Владику Василя Гопка.

Як нам не прикро, але мусимо рахуватися з такими фінальними концесіями з-боку Ватикану на некорисить нашої Церкви: промовчання справи відновлення перемиського епископства, що означатиме фактичну ліквідацію цієї епархії, іменування пряшівським епископом словака, а в межах УССР дальше закріплення статусу кво, а тим самим і остаточну ратифікацію насильних актів ліквідації унії в 1946 і 1949 роках.

На окремий і ширший розгляд заслуговує справа, якою мала б бути реакція української сторони, отже насамперед ієрархії Української Католицької Церкви.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Колгоспна панщина під охороною Радянського закону

Олександер МАЙ

Сорок років тому (точніше: сьомого серпня, 1932 року) уряд Радянського Союзу видав закон про охорону колгоспної власности. Це був терористичний закон проти колгоспників. Дух цього закону панує в колгоспах і досі. У тому законі записано таке: „Застосувати, як засіб судової репресії, за крадіжку колгоспного й кооперативного майна вищу міру соціяльного захисту розстріл з конфіскацією усього майна, з заміною при пом'якшуючих обставинах позбавлення волі на термін не менше десяти років з конфіскацією майна". У законі було також сказано, що до засуджених за цим законом не застосовувати амнестії.

Наслідком цього закону на Україні розстріляно десятки тисяч колгоспників, а сотні тисяч дістали десятирічне ув'язнення. Людей розстрілювали й засилали не за крадіжку якоїсь там корови чи воза зерна, а за збирання на скошеному полі жменьки не прибраних під час жнив колосків чи покинених на колгоспному городі кількох картоплин.

Тоді твердили, що колоски на полі збирають куркулі й підкуркульники, вороги колгоспів, котрі воліють голодувати, аби тільки не йти на працю до колгоспу. Насправді голодували не куркулі, а саме незаможні селяни, що найменше мали ресурсів для захисту від голоду. Вони і в колгоспі працювали, але за свою працю нічого не одержували. Тому вважали за конне піти визбирати на колгоспному полі покинені залишки врожаю.

Відомий дослідник сільського господарства України і діяч радянської кооперації проф. Кость Кононенко у своїй капітальній праці „Україна і Росія, що вийшла за кордоном, дещо інакше пояснив причину запровадження терористичного закону з 7 серпня 1932 року. Він вважав його одним із свідомих заходів радянського уряду, щоб створити на Україні штучний голод. Про те, що штучний голод тридцятих років був в основному на Україні та на Кубані — про це відомо кожному. Відомо було, що селяни з Української РСР, які проживали за кілька кілометрів від Радянської Росії, ходили туди купувати чи вимінювати хліб. Бо на Україні весь хліб було забрано, як сказав старий більшовик Микола Скрипник, „під метьолку".

У праці проф. Кононенка голод тридцятих років та закон із сьомого серпня 1932 р. пояснюється так: „Глибоко помиляється той, — пише Кононенко, — хто розглядав створений на Україні 1932 - 1933 року голод як репресію, вжиту для переборення спротиву українського селянства колективізації... Опухле, конаюче з голоду селянство менш за все спроможне було стати до будь-якого спротиву. Єдиним змістом людського мислення ставала думка про шматок хліба й нічого більше. Та й про який спротив може йти мова, коли... ще в 1931 році понад 65 відсотків усіх селянських господарств було вже колективізовано? Було б дивно думати, що увесь жах 1932 року був учинений для того, щоб збільшити показник колективізації на 4 відсотки і довести його до 69 відсотків, як це й сталося в тому році. Ні, голод був, підкреслює Кононенко, не поліційним заходом, а змістом економічної політики у відношенні до України, не відплатою чи карою, а прямою ціллю".

До правильного розуміння подій, — каже Кононенко, — „нас може привести не політична ситуація на Україні в ті часи, а те, що творило нову тяжку проблему українського селянства, а саме: відносне аґрарне перенаселення".

Це аґрарне перенаселення витворилося, на думку автора книги „Україна і Росія", наслідком колоніяльного стану України ще з царських часів. Зайнятість українського селянства в ті часи становила пересічно не більше ніж 38 відсотків річного запасу робочого часу. В роки Непу була спроба ліквідувати це лихо українського селянства шляхом надавня кредитів, розселення селянства по Україні тощо.

Але в роки колективізації уряд СРСР став розв'язувати аґрарне перенаселення на Україні не шляхом господарського улаштування селянства, а винищування тієї частини його, що була „зайвою". Так пише професор Кость Кононенко. Продукування хліба могло бути забезпечене меншою кількістю селян, бо були великі резерви невикористаного робочого часу. Крім того плянована механізація сільського господарства далі зменшувала потребу в робочій силі.

Докладно аналізуючи радянські закони того часу, зокрема закон від 7 серпня 1932 року, Кононенко доходить до такого висновку: „Винищення „зайвого" селянства ставало прямим шляхом до підвищення „товаровості" хліба".

Закони 1932 року повинні були унеможливити селянам, приреченим на винищення врятувати життя коштом порушення розпоряджень, що вели до тих винищень".

Аналіз професора Костя Кононенка підтвердив Хрущов на XX з'їзді КПРС. Він сказав, що Сталін хотів виселити з України всіх українців. І не спромігся зробити цього тільки тому, що українців було забагато. Одначе Хрущов даремно перекладав всю вину на Сталіна. „Один у полі не воїн" — каже народна приповідка. Якби за спиною Сталіна не стояв великодержавний шовінізм, він ледве чи виношував би такі божевільні пляни. Тим більш, що Сталін, як грузин з походження, не був російським патріотом. Але, щоб утриматися при владі, він вислужувався перед великодержавним шовінізмом. Бо, — як слушно писав Ленін в одному зі своїх передсмертних листів, — виходці з інородців бувають особливо лютими великодержавниками.

Про те, що Сталін в його злочинах проти українського народу підштовхував великодержавний шовінізм свідчить багато фактів. Сьогодні у прихованій формі далі провадиться заходи до зменшення української людности. У книзі українського радянського літератора й публіциста Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація" сказано таке: „На загальних зборах республіканської Академії Наук 13 - 14 березня 1965 року наводилися дані про те, що природний приріст українців найнижчий в Европі, що 23 - 24 відсотки українських дівчат на селах не мають змоги одружитися через відплив молоді чоловічої статі. Хібе це не прихований геноцид? Хіба це не продовження Сталінських злочинів? До революції, за царських часів, природний приріст українців був одним із найвищих в Европі. Ще вищий він був у Ленінські часи Непу.

Сорок років, які відділяють нас від жахливого закону про охорону колгоспної панщини, є сумною датою, яка нагадує нам, що пережила Україна під „щасливою радянською зорею".

—o—

Совєтський міністер хліборобства В. Мацкевіч признав, що в СССР „існують деякі труднощі з прокормлюванням худоби та що треба довозити тваринний корм із віддалі 1,000 миль". Але він потішив, що незабаром до хліба й бараболі прийде ще м'ясо й молочні продукти.

Річний бенкет нагород

Адвокат П. Лазарович та голова Клюбу українських професіоналістів та підприємців д-р В. Байрак в часі передачі грамоти.

(вб) В п'ятницю, 6 жовтня ц.р. відбувся річний бенкет нагород Клюбу українських професіоналістів і підприємців у авдиторії св. Івана при участи 200 осіб. Нагороди - стипендії вручено двом студентам університету та трьом учням гайскул. Стипендії передавав адв. Ярослав Росляк. Стипендії дістали: Ніна Калиновська і Маруся Пилипа з Албертського університету та Еміліян Ґрох, Христина Фіялка та Борис Петрів з гай-скул. Згадані студенти дістали нагороди за гарне знання української мови та за високі оцінки в усіх предметах у школі. В часі бенкету вручено теж грамоту почесного членства адв. Петрові Лазаровичеві за його довгорічну працю на громадському полі. П. Василь Е. Косташ переповів історію діяльности п-а Лазаровича від його студентських часів аж посьогодні на українському та загально-канадському полі.

П. П. Лазарович приїхав до Канади малим хлопцем з батьками в 1903 р. Він закінчив філософічні студії зі ступнем „бечелор оф артс" в Саскачеванському університеті в 1927 р., а правничий вiдiл Албертського університету в 1931 р. На університеті в Празі, Чехословаччина, закінчив він українознавчі студії. В 1948 р. був відзначений титулом „королівського радника". На протязі свого життя працював він у різних українських православних парафіях, в Інституті ім. П. Могили в Саскатуні, а в Союзі Українців Самостійників він працює від 1927 р. досі. Від 1940-1952 р. він був головою едмонтонського відділу КУК. Крім того він працював теж у загально-канадських організаціях, тобто Книжкова рада, Історичне товариство, Едмонтонське симфонічне товариство, Ліберальна партія, канадська фільмова рада ітд.

Головним промовцем на бенкеті був п. Роман Романів, міністер судівництва і заступник прем'єра провінції Саскачеван. У своїй промові він обговорив можливости плекання багатокультурности в офіційно двомовній державі.

Під час бенкету цілу програму переводжено в двох мовах: українській та англійській.

Господарем бенкету був голова Клюбу д-р Віктор Байрак. Він подякував усім приявним за їхню участь у бенкеті й закликав усіх бути не лише добрими громадянами Канади, але й шанувати та плекати свою українську культурну спадщину.

Гостя-бесідника представив Орест Верхомин, а подяку від імені клюбу склав Орест Іванишин. Голова д-р В. Байрак склав щиру подяку Орестові Мульці — голові соціяльного комітету за гарну підготовку бенкету.

До клюбу професіоналістів та бизнесменів належать члени різних академічних професій, підприємств та працівників федерального та провінційного уряду. Едмонтонський відділ Клюбу започатковано перед 12 роками. Тепер він має прибл. 300 членів. В програмі клюбу є не лише влаштовування соціяльних та розвагових імпрез, але теж і плекання нашої мови та нашої культури.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Лише один концерт

„ЧАР ХРИСТОВОГО РІЗДВА"

Концерт колядок в різних мовах, між ними теж в українській

Польський співак-соліст

Ян Левандовскі

з групою артистів-співаків із Польщі, Европи, Канади та ЗДА відспіває низку колядок

в Ювілейній Авдиторії

в суботу, 9 грудня, в год. 8.30 вечора

Квитки в Mike's Newsstand і Польській Касі — 11731 - 95 Ст.

ІВАН БАТЮК ПОСОЛ ДО АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

Перша осінна сесія Албертської леґіслятури закінчилася 22 листопада, після вичерпання дуже обширної програми нарад.

В програмі нарад було м.і. третє читання проекту закону, на основі якого частина Албертських провінційних телефонів має бути продана містові Едмонтон. На ухвалу цього закону протрачено дуже багато часу. Один посол (з округи Кловер Бар) радив, щоб відкласти ухвалу того закону на 6 місяців. Здається, що й попередній уряд Алберти старався ту справу постійно відкладати на пізніше. Чотири посли партії Суспільного кредиту голосували за ухвалою закону. Як звичайно, Ґрент Нотлей голосував із більшістю послів Суспільного кредиту проти ухвали того закону.

Третій тиждень місяця листопада був дуже важливий, бо в тому тижні відбувалася конвенція Албертської асоціяції муніципальних округ та осередків. В ній брали участь теж провінційні міністри. На відкритті конвенції промовляв прем'єр П. Логід. Делеґатів вітали теж міністри для справ муніципалітетів та шляхів. Міністер шляхів промовляв теж на конвенції й запевнив делеґатів, що справа поправи шляху ч. 16 на захід від Веґревил є на першому пляні робіт міністерства шляхів. Одного передполудня брали участь у панелевій дискусії члени спеціяльного комітету для справ муніципально-провінційного фінансування. Ми предкладемо наш звіт із тої дискусії та нашої праці враз із відповідними пропозиціями провінційному кабнетові 15 грудня й ми сподіваємося, що він прийме наші пропозиції й скоро переведе їх у життя.

В часі конвенції „посадили на гаряче" теж п'ятьох провінційних міністрів, яким делеґати протягом одної і чверть години ставили різні питання. Всі були тої думки, що той час був за короткий на запити й що на будуче для цеї справи буде присвячено значно більше часу.

Прем'єр Логід з'ясував становище уряду відносно нової політики Албертського уряду в справі природного ґазу. На основі того будуть устійнені дві ціни на ґаз, який буде дешевший для мешканців Алберти, а більш коштовний для не-албертців, або інакше кажучи, албертські споживачі ґазу будуть мати опуст на ціні за ґаз. Так чи інакше албертський ґаз буде для албертців дешевчий.

Провінційний скарбник Мінілі мусів відповідати на питання, чому так зросли кошти обезпечення провінційних автомобілів, як виявилося зі звіту, кільки коштує асекурація тих автомобілів. Він вияснив, що попередній уряд не обезпечив великого числа провінційних автомобілів, а з хвилиною, коли теперішній уряд заасекурував усі автомобілі, то кошта асекурації мусіли зрости. Одначе тепер, коли заасекуровані всі автомобілі, уряд платить менше есекураційної оплати за автомобілі, як було плачено за попереднього уряду. Замітне, що попередній уряд примушував кожного власника автомобіля асекурувати автомобіль, а сам мав деякі автомобілі незаасекуровані.

Міністер для справ культури, молоді та розваг Горст Шмід проголосив, що на 31 грудня буде можна танцювати від год. 9-ої вечора до години 2-ої по півночі, щоб вможливити албертцям гідно відзначити Новий Рік.

Одноголосно прийнято новий закон про забезпечення прав окремих осіб, хоч вчасі гострої дебати над проектом того закону були деякі противні схваленню того закону.

Прийнято пропозиції комітету, який просліджував справу обезпечення засівів. Всежтаки було не надто мило слухати, як попередній провінційний скарбник станув у опозиції до провінційного уряду й домагався, щоб той жадав від федерального уряду, щоб той платив 50% коштів асекурації, а провінція мали би покривати лише кошти адміністрації. Інші групи албертського населення користуються великими допомогами уряду й нема причини, чому не мали би користати з допомоги федерального уряду ті, що обезпечують своє збіжжя.

Прочитано третій раз проект закону про податок від мінералів й обговорювано його протягом двох днів. Як і передше посол з виборчої округи Ледук майже плакав, щоб не підносити оплат від нафтової ропи, бо інакше оливні компанії повтікають з Алберти. Від нього можна було того сподіватися, бо він є працівником Імпіріял Ойл. Ще більше хвилюючим є те, що під час весняної сесії одинокий соціялістичний посол дораджував урядові не підвищувати оплати від нафтової ропи 4 рази так, як уряд це зробив, а тепер він схвалював становище Гендерсона.

Читано теж третій раз проект закону про платню для провінційних послів. Деякі посли партії Суспільного кредиту критикували новий плян платень, але другі його схвалювали. Нотлей зразу прийняв був пропозиції комісії, але тепер відкинув проект закону про покриття посольських видатків. Він заявив, що Саскачеван, що є бідною провінцією, признав послам 6,000 долярів на видатки та що цього не вистарчає на покриття видатків. Його виборці нехай собі затямлять, що, якщоб Нотлей кандидував у тій околиці, де він живе, замість шукати виборчої округи, що булаби наставлена соціялістично, він був би не мав ніякої проблеми з посольськими видатками.

Прем'єр Логід заповів, що весняна сесія провінційної Леґіслятури розпічнеться в четвер, 15 лютого. Тоді буде настільки зміна, що в тому часі буде вже новий провідник опозиції, бо в міжчасі партія Суспільного кредиту вибере нового провідника. Тепер є багато здогадів, хто буде новим провідником партії Суспільного кредиту. Дехто навіть припускає, що Нотлей може стати членом партії Суспільного кредиту й старатися про провідництво. Дуже можливо, що із 26 опозиційних послів він на те становище може надаватися би найкраще, бо він деколи є більшим виразником ідей партії Суспільного кредиту, як деякі соціял-кредитовці.

Українці Канади!

В цьому 1972/73 році Комітет Українців Канади мусить зібрати $30,000, щоб виконати свою відповідальну ролю у збереженні української культури в Канаді. Ці гроші, в порозумінні і співпраці з складовими організаціями КУК, будуть ужиті для виконання таких завдань:

— Переводити сталі консультації з федеральним і провінційними урядами і такими установами як Національний музей, Державні архіви і Національна бібліотека, щоб використати всі можливості, які дає нова політика багатокультурности для збереження українських культурних надбань в Канаді.

— Відбувати наради в СіРТіСі з СіБіСі та іншими комунікаційними аґенціями з метою включення українських культурних програм в їхні радієві і телевізійні передавання.

— Спонзорувати й переводити конференції й семінарі в справах української культури та організувати мистецькі конкурси для осягнення високого позему у виступах українських хорів, танцювальних груп, театрів і т.п.

— Допомагати в підготовці й публікації шкільних підручників, памфлетів та інших матеріялів про українську культуру для вжитку в школах, бібліотеках і приватних домах.

— Виступати в обороні українців в Україні в їх змаганнях зберегти рідну мову і культуру і допомагати їм в їх боротьбі за людські права і державну самостійність.

Для виконання цих завдань, Комітет Українців Канади мусить вдержувати своє бюро, при помочі якого переводиться узгіднення плянів і координацію виконання всіх зусиль і проєктів для добра української громади в Канаді.

Сьогодні ми звертаємось до вас як до членів нашої громади зі закликом стати уділовцями у розбудові нашого кращого майбутнього. Кожних $10.00 вложених на національну вкладку є важливим кроком вперед для осягнення нашої цілі і нашого успіху.

Датки зібрані на національну вкладку через відділи КУК, ділиться по половині між централею і відділами для підсилення культурної праці на місцях. В тих місцевостях, де немає відділів КУК, проситься післати датки на національну вкладку прямо до Централі КУК при 456 вул. Мейн, Вінніпеґ 2, Манітоба.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ ПРЕЗИДІЇ КУК:

Президент — д-р П. А. Кондра (СУС), почесний президент і заст. през. — о. д-р Е. Кушнір (БУК), заступники президента д-р М. Суховерський (УНО), І. Іванчук (ЛВУ). І. Ю. Карасевич (СУКВ), д-р Й. Слоґан (ФКУПП), пані В. Симчин (Голова Комітету Українок Канади), генеральний секретар — Ю. Гвоздулич (УНО), організаційний референт — А. І. Павлик (СУС), координатор —П. Башук (ЛВУ), фінансовий секретар — А. І. Яремович (СУКВ), скарбник — І. Г. Карасевич (ФКУПП), референт зв'язків — Б. Л. Корчинський (БУК), д-р І. Глинка (Президент Шевченківської Фундації) і Б. Генґало (Союз Українського Студентства Канади).

З ЦАРГОРОДУ ДО АРГОЛІДИ (11)

ДУХ ВЕЛИКОГО ПОЕТА

Анна-ГАЛЯ ГОРБАЧ

Стоїмо в темряві під почорнілим камінням, прислухаючися до тиші гробівця, і раптом голос мого чоловіка починає проказувати уривки з поеми Юліюша Словацького «Гробниця Агамемнона». Цей бо син Волині, великий поет-романтик, відвідав по дорозі з Парижу до Палестини в 1836 році Грецію і під враженням від цієї величавої гробниці написав поему. Максим Рильський її переклав на українську мову. Настрій, що охопив поета в цьому місці вічного спокою, навіює гіркі думки про тоді поневолену батьківщину поета, до якої він звертається з важкими закидами. Його думка шукає даремно польських лицарів, яких можна б порівняти зпідтернопільськими грецькими, йому болить і пече сором за Польщу.

Поема Словацького, що починається мелодійними строфами, які немов наслідують звуки арфи («Бриннить далеко арфа золота, що звук її став вічною луною») і несміливо викликають духів Атріди, звучить під кінець силою і патосом громадської лірики, як це знає її український читач з «Посланія» Шевченка:

О Польще! Доки в грудях кам'яних/ Ти будеш душу ангельську в'язнити,/ Твій меч для діл не здійметься святих,/ І кат тебе терзатиме неситий,/ І будеш ти лежати, як в огні/ З відкритими очима — у труні!

Тебе, о Польще, надять бліскітки,/ Ти павичем була серед народів,/ Папугою! Тепер у наймички/ Пішла чужинцям, всім на сміх і подив.../ Та що слова! Ти й не почуєш їх!/ Всі винні, всі. — я винен більш за всіх...

Кінчаємо нашу подорож і бажаємо нашим сучасним поетам, щоб їм відкритий був далекий світ і його скарбниці культури, щоб вони, німіючи в подиві чи відчуваючи дух, який витає над подібними місцями, як оце в Арголіді, зуміли, як Словацький, знайти ту струну, що пов'яже для них події й постаті і з чужої і з рідної історії та культури.

В вересні цього року уряд виплатив на допомогу безробітним 128,138,000 дол. В липні цього року виплачено 143,807,000 дол., а в серпні м.р. лиш 46,014,000 дол.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ В КАНАДІ"

На марґінесі дуже корисної статті Василя Томина (УВ ч: 43) як то в давніших часах українці в Канаді були дискриміновані за свою національну приналежність хочу додати кілька слів.

Вправді вже тепер не трапляються такі драстичні випадки дискримінації, але наведу випадки такої недрастичної, звичайної дискримінації.

Великий саскатунський щоденник „Стар-Фінікс" час від часу дає репортерські дописи з СССР. Згадує про маленькі республіки, про яких ніхто не чував в Канаді, але про Українську Республіку ніколи не згадає ні слова. З такої нагоди я написав чемного листа до редакції в обороні українців. Мойого листа не поміщено. В протязі двох років я написав п'ять листів про українців, але поміщено тільки один. Подібно поступає і англомовний тижневик „Вестерн Продусер", що його передплачує багато українців.

Кілька місяців тому ми бачили в Саскачевані на телевізії гарну програму про Київ і Одесу. Ми дивились на Україну й українців, а спікер завжди повторяв, що ми оглядаємо Росію і росіян. Не можу зрозуміти, чому наші посли й українські організації за так довгі роки ще не змогли навчити наших англомовних канадців, що Україна то не Росія. Я самий, очевидно де міг, там протестував.

Накінець хочу звернути увагу, що кожна радієва станція має щоденно так звані „опен лайни", де кожний громадянин зовсім безплатно може промовляти по радіо на означену тему. Також що неділі пополудні є двогодинний „опен лайн" на цілу Канаду так званий „крос кантрі чек ап". Тут можна з кожної закутини Канади коротко, але свобідно висказати свої погляди. Телефон „лонґ дістанс" вони самі оплачують.

Частенько слухаю дискусії на тих програмах і також бодай раз на два тижні беру участь в тих дискусіях. Однак зі смутком мушу замітити, що з тих вільних програм здебільша користають тільки безбожники й прокомуністи. Приміром не дуже давно на одній такій програмі зі Саскатуну в справі „аборшен" взяло участь около двайцять осіб. Всі без вийнятку домагались повної свободи рішати долю невинних ненароджених дітей — ножем. Мене також долучили телефоном до радія і я рішуче запротестував проти морду невинних дітей. То був однак одинокий голос проти - в цілогодинній програмі. Насувається питання де наші англомовні люди з людським сумлінням? Де наші католицькі організації мирян?

О. Юник С. ЧСВВ,
Кридор, Саск.

БАТУРИН

Історична повість (57)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Нам треба переслухати ще одну персону» — почав, відсуваючи папір — «і то жіночого рода, не з простих жінок, а Мотрю Василівну, доньку покійного Василя Леонтієвича, котрого несправедлива смерть хай упаде на чорне сумління хитрого зрадника Мазепи. Як вам відомо, панове, отся Мотря Василівна не була чужою гетьманові Іванові Степановичеві і, якщо вона справді женщина такого ума, як про неї говорять, то треба нам сподіватися, що від неї одної довідаємося більше, ніж від усеї тієї чорної товпи».

І світлійший казав покликати Мотрю Василівну.

«Якщо вона недужа, то можна її тут принести з ліжком, двері доволі широкі».

Суд поправився на своїх кріслах. Мимохіть кожний глянув на свої чоботи, пригладив штани і поправив пальцями волосся. В салю внесли Мотрю Василівну, відому широко й далеко із казкових маєтків, із фантастичних пригод, аж до смерти безталанного батька включно. Всі були цікаві, як вона буде поводитися перед судом і які відповіді подасть. Не менше цікаво було, як світлійший переслухуватиме тую паню, чи так, як козаків і батуринських міщан, чи політичнійше. Знали, що світлійший дбав про славу чемного й добре вихованого чоловіка, як звичайно дбають про неї доробкевичі.

Внесли ліжко. На нім лежала Мотря. Була накрита по саму шию, очі повіками накрила. Дві филі темного волосся спливали по подушках.

Дивно вражала та жінка серед гурта мужеських грубих облич, так дивно, що навіть світлійший, бачилося, забув язика в роті. Дивився і не знав, що йому робити. Гукати своїм звичайним способом не хотів, але й надто вважливо поводитися теж ні. Він же тут пан життя і смерти усіх, отже і її. Як велить, так і буде.

«Ви, Мотря Василівна, Василя Леонтієвича Кочубея донька, а дружина Івана Чуйкевича, гетьманового канцеляриста?» — спитав голосом різким, але спокійним, без тону зневажливого і злобного.

«Я Мотря Василівна Чуйкевичева», — почувся тихий, але виразний голос.

«Будь ласка, розкажіть нам, що знаєте про виїзд бувшого гетьмана Івана Степановича Мазепи. Куди і з якими намірами він відїхав. Вичисліть, хто був при йому і загалом, будь ласка, говоріть усе, як на суді».

Мотря порушилася на ліжку. «Знаю коли гетьман відїхав бо при відїзді його з двора була, а на решту питання дозвольне мені не відповідати».

Князь Меншіков посунувся зі своїм крісломв напрямі Мотриного ліжка.

«Я, ласкава пані, не дикун, знаю, якої вважливости гідна жінка тої «кондиції», що ви, та ще недужа, але бувають випадки, коли ця чемність мусить уступити перед обов'язком. Моїм обов'язком вимагати від вас точної відповіди на раз поставлене вам питання».

«А моїм обов'язком, — князю, — мовчати».

«Позвольте пригадати вам, що тут не сальон ясновельможного пана гетьмана, а тільки судова кімната, значиться, місце, котре нас звільняє від кавалерських, так милих нашому мужеському серцю обов'язків супроти гарних жінок, вкладаючи на нас натомість єдиний та важкий обов'язок пильної і вірної служби нашому панові й повелителеві, його величеству цареві».

Мотря знову примкнула повіки й лежала в ліжку, як у саркофазі. Байдуже був для неї цей суд, байдуже князь Меншіков і ціла тая траґікомедія.

Хоть сонце піднялося високо, в залі тьмилося від димів, що повисли над містом. Здалеку чути було луск сокир. Це в гетьманському саді стинали що найкращі, найрівніші дерева на гострі палі для непокірливого козацтва.

За кожним ударом мертвецьки бліде обличчя Мотрі здрігалося, ніби це її били.

Скорін мовчки дивився на носи заболочених чобіт, наче вперве їх бачив і ніби дивувався, чому вони такої, а не другої форми. Його прегарне, мов грецька статуя, обличчя тратило свій звичайний вираз, бездушніло. Тільки очі горіли, тільки в них малювалася та внутрішня боротьба, котру Скорін провадив з собою. Його руки лежали спокійно на колінах, але й вони за кожним ударом сокири ледви помітно здригалися. Нікого більше не турбувало те, що діялося поза стінами цього дому. Колесування на паль, припікування залізом, — вони до того привикли. А вже відрубування голов, або вішання, це прямо річ природна, без якої годі собі уявити життя. Як же без того і вдержати «подлий народ» в границях приличности? Навіть шляхотно уроджений чоловік мусить чогось боятися.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

АМЕРИКАНСЬКІ „ГОБО" ТА СВІТОВІ „ГІППІ"

В. ГАВРИШ

Про американських „гобо" та „трампів" написано й чимало книжок, в яких описуються життєві шляхи та пригоди оцих вічних мандрівників-волоцюг. Їхнє життя то властиво одна велика пригода, бо кожний день приносить щось іншого. Вони живуть без ніякого плану, без докладно означеної цілі, от живуть, щоб жити...

Слідами трампів йдуть тепер мабуть наші найновіші мандрівники-волоцюги „гіппі", що мандрують не лише по своїх країнах, але й по країнах цілого світу й живуть тим, що їм дадуть добрі люде, хоч, правда, гіппі ніде не жебрають, вони лиш користають з допомог, що їм дають різні міста, різні церкви та навіть уряди по приютах, для них спеціяльно влаштованих, де вони можуть помитися, як прийдуть, якщо захочуть, бо деякі вважають миття чи купіль за „пережитки панівної кляси", або як вони кажуть „естаблішмент-у". Після снідання, а деколи й після авантюр та бійки вночі, вони мандрують до другого міста, щоб там користати із гостинности добродійних установ чи міської супільної опіки, яка вдержує для них приюти. Отже мені виглядає, що наші теперішні гіппі набралися звичаю мандрувати та жити на чужому хлібі таки від американських трампів. Коли хтось думав, що то щось нового, то, мені виглядає, що то дуже стара установа з тою лиш різницею, що колись вона були лише в Америці, а тепер поширилися ще й на Канаду та майже на всі країни світу.

До того „гобо" ніколи не мандрували з жінками, чи дівчатами, як тепер мандрують наші „гіппі", які сплять разом з дівчатами й то не лише по принагідних нічлігах але навіть по публічних приютах. „Гобо" нікого не атакували, а „гіппі" часто вигукують непристойні слова, а, як хтось щось їм прикрого скаже, то ще й за ніж хапаються. А один добрий канадець змилосердився над бідними „гіппі", що міряли далеку дорогу до Ванкуверу своїми ногами, забрав їх на свого автомобіля, а вони відтак в дорозі його вбили.

Я вже не говорю про моральні наслідки тих спільних мандрів та нічлігів молодих хлопців та дівчат, які нерідко кінчаються нешлюбними дітьми, до яких їхні природні батьки деколи навіть не хочуть признаватися, а не то ними піклуватися та їх виховувати. Залишаю на боці теж і родинні трагедії, де батьки турбувалися дітьми, старалися дати їм гарне й добре виховання, тягнулися на те нераз із останнього, а в заплату за те дістали дитину „гіппі", яка навіть їм доброго слова не скаже, ще й нераз злорічить та проклинає своїх батьків. Не знаю теж, що казати про уряд, який потуряє тим усім бездільним і безцільним мандрівникам-волоцюгам, даючи їм приміщення та харч. Ванкуверський мейор мав відвагу виступити проти „гіппі" й навіть хотів їм заборонити побут у Ванкувер, але мав з тим тільки клопотів і протестів, що мабуть більше не захоче виступати проти „гіппі-в".

Здається мені, що та дурійка вже поволі переходить й за якийсь час може й минеться, але кілько молоді через те пішло блудними шляхами, кілько сліз пролили їхні матері, кілько ночей не спали їхні батьки, того ніхто не зможе ні счислити ні описати. Дай Боже, аби то чимскорше закінчилося...

Американських „гобо" не можна порівнювати теж з нашими старокрайовими дідами-прошаками, чи теперішними „гіппі". „Гобо" були завжди джентелменами. Про них не було чувати, щоб він всів до вашого автомобіля й підсував вам ножа під ребра й приказував його везти в якесь місце, куди йому забагнулося поїхати. Такого в американських „гобо" не було. Вони мандрували пішком. Коли хто їх забрав на автомобіля, вони гарно подякували. Але вони подорожували переважно вантажними поїздами, від Тихого океану аж до Атлянтійського. Їх шанували навіть залізничі кондуктори на вантажних поїздах, ще деколи всунули їм в кишеню доляра, або й більше, щоб „гобо" мали на каву або на чарку горілки, чи перекуску. Позатим вони волочилися по більших містах, де люде теж над ними милосердилися й давали їм якусь милостиню. Казали мені ті наші люде, що бували в ЗДА, що дуже рідко чували про те, щоб „гобо" поповнили якийсь злочин, або когось обікрав, не кажучи вже про вбивство. Противно „гобо" навіть радо допомагали людям у потребі, або в нещасливих випадках. А, якщо трапилося, що хтось з їх „гобо" вчинив щось лихого, то вони не лише викидали такого зі свого гурту, але його ще й самі судили. То була організація волоцюг-джентельменів. Вони мали навіть свого короля і свій уряд, який вибирали раз у рік на своїх зборах, які відбувалися в якомусь великому місті. Місто звичайно приходило їм з допомогою в часі їхніх річних виборів, давало їм приміщення та харч. Після вибору короля та поладнання різних справ, вони знову мандрували по широких просторах Америки, аж до чергових зборів, які їх зводили знову разом. Свої збори вони відбували звичайно поза містом, щоб в місті не робити сензації. Зате деколи представники міської управи приходили на збори „гобо" й складали їм привіт від імені міста.

В „гобо" буле ще одна цікава прикмета. Вони ніколи не носили нового одягу, навіть, якщо їм хтось такий подарував. Вони ходили все в приношеному одязі, а, якщо діставали новий, то старалися його так підницити, щоб видавався добре приношеним. Новий одяг в їхньому товаристві разив й такого, що носив новий одяг, його співтовариші не шанували...

Про „гобо" можна розповісти чимало цікавих історій. А з них усіх виходить одно, а саме, що „гобо", то волоцюги-джентельмени, які з таких чи інших причин вибрали собі за ціль життя вічне волокитство. Одначе вони нікому не докучають, нікого не турбують, не роблять нікому прикрости. Живуть лише з людської добровільної милості та доброго серця. Справді „небесні птиці", як їх дуже правильно назвав наш американський український гуморист Іван Керницький...

Редвотер, Алберта: — похорон бл. п. Андрія Раска

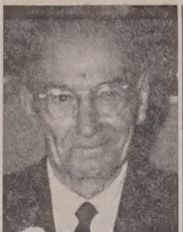

бл. п. Андрій Раско

В понеділок, 25-го вересня, на 82 році трудолюбивого життя, упокоївся в Бозі піонер-парафіянин Андрій Раско.

Покійний народився в селі Ніновичі, пов. Ярослав в Україні. Там скінчив народню школу, а відтак виїхав на заробітки зі своїми ровесниками до Німеччини, так званих Прус, а звідтам враз із двома братами в 1910 р. прибув до Канади. В Едмонтоні коротко працював на залізній дорозі. Зі заощаджених грошей купив гомстед в околицях Редвотер і в 1911 р. одружився з Агафією Флис та господарив аж до 1954 р. На старости літ, коли вже діти розійшлися по своїх зайняттях, покійний Андрій враз із дружиною закупили дім у Редвотер, а господарку передали синові Андрієві. Із Редвотер покійний щоденно доїздив до праці на поромі Алдорена через близько 15 літ. В 1962 р. померла його дружина Агафія, а в 1969 р. син Стефан. І тоді, щоб не поуватися зовсім осамітненим, покійний жив при синові Іванові в Редвотер.

Бл. п. Андрій полишив опечалених 11-ро дітей а саме: Іван і Василь проживають в Редвотер, Фред у Драйтон Велі, Андрій господарить в околицях Опал і належить до парафії Вог, Антін проживає в Едмонтоні в парафії Пресв. Евхаристії, Марія зам. Клюфас у Редвотер, Анастазія зам. Джекніський, Рранцішка зам. Прокопів і Вікторія зам. Мирун. Ті три доньки проживають в Едмонтоні, Ольга зам. Школьний в Голден, і Елен зам. Рутейн в Роки Маунтейн Гавс. — рівнож 32 внуків і 28 правнуків та одну сестру зам. Рожак у Редвотер.

Він відзначався працьовитістю та веселою вдачею, належав до основників парафії Пресв. Богородиці та помагав будувати першу церкву на фармах, а відтак належав до парафії в Редвотер. Похоронні богослуження розпочав місцевий о. парох парастасом в церкві св. муч. Бориса і Гліба в Редвотер у середу, 27-го вересня а слідуючого дня відправив св. Літургію і похорон. Всі богослуження відслужено при співучасти дяків п. Ів. Мальованого, п. Дм. Баглая з Едмонтону і п. Яр. Боднара з Федори та при великому числі людей.

Покійника похоронено біля могили його дружини на церк. цвинтарі. По парастасі рідня покійного вгостила присутніх перекускою в залі під церквою а по похороні обідом.

Пригноблена великим смутком рідня покійного щиро дякує місц. душпастиреві і дякам за відслуження похор. богослужень, церковний і похоронній прислузі в тім і похоронному заведенні Парк Дейл із Ст. Павл за совісне виконання своїх обов'язків, всім приявним за слова потіхи і розради в їх смуткові а надівсе за численні пожертви на заупокійні Служби Божі та за молитви і за все, хто чим небудь причинився до звеличання похорону.

На прес-фонд „УВ" передано від рідні 20.00 дол. — За пожертву щиро дякуємо а бл. п. Андрієві бажаємо щасливого блаженства у вічности.

Смоки Лейк, Алберта

25-РІЧЧЯ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ П-ВА КОНОВАЛЬЦІВ

Діти й приятелі п-ва Івана і Марії Коновалець зібралися 22-го липня в авдиторії української католицької церкви, щоб відзначити 25-річний ювілей їхнього подружжя.

Гості прибули з Вінніпегу, з Торонта, Едмонтону, Ст. Пол й околиці. До тетраподу припровадили ювілятів дружка Аделя Коваль і дружба Степан Коваль. Вони були при вінчанні ювілятів 25 років тому в Німеччині.

Благословення уділив і проповідь відповідну до хвилини виголосив парох о. Т. Гурко. В своєму слові о. парох підкреслив заслуги ювілятів у вихованні в національному дусі дітей й побажав і мдочекати золотого ювілею.

При вступі на залю привітали ювілятів їх восмеро дітей, а від церковної громади традиційним українським короваєм п. Дмитро Кульчицький і п. Том Тарновий. Потім всі гості відспівали грімке „Многая літа".

Від місцевих установ вітали: від відділу ЛУКЖ п-і К. Горпинюк, а від церковного хору В. Заїло. Діти ювілятів, доброю українською мовою, дякували батькам за виховання, а присутнім за участь.

Під кінець п. Іван Коновалець зі своєю дружиною Марією подякували о. пароxові за св. Літургію в їхньому наміренні, всім гостям за участь у їхньому ювілею, жінкам за працю при влаштуванні імпрези, а спеціяльно організаторам торжества: п-ву Тарновим, Горпинюкам, Вавринчукам та п-і Петрик.

З нагоди ювілею передано теж жертву на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити. **Приявний**

ЛИСТОПАД — ГРУДЕНЬ

Двомісячник української книжки

ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

На св. Миколая і Різдво Христове батьки купують — діти читають українську дитячу й юнацьку книжку!

„У всіх українських школах у вільному світі є обов'язкові шкільні лектури нарівні із шкільними підручниками. Кожного року учні-учениці повинні придбати і прочитати 4-5 обов'язкових лектур".

З постанов пленуму СКву і СКВОР у лютому 1971.

„Друковане слово — книжка й журнали — є одним з найважливіших виховних сасобів — нарівні з пластозасобів — нарівні з пластовими таборами і гуртковою системою".

Влегшити чартерові політи

Досі могли користуватися дешевшими цінами за квитки на чартеровані польоти лише ті особи, що були через довший час членами організацій чи клюбів, що організували чартерові подорожі літаками до Европи. У зв'язку з тим було чимало клопотів, бо подорожні аґенції подавали як членів організацій чи клюбів людей, що або зовсім не були членами тих клюбів, або були дуже короткий час, тобто лиш так довго, як треба було, щоб записатися на переліт чартеровим літаком. Тепер транспортова комісія федерального міністерства видала нові приписи відносно участи в чартерових польотах, які обов'язуватимуть від 1 січня 1973 р.

Відтоді учасниками чартерового польоту можуть бути всі особи, які замовлять місце на переліт на 90 днів наперід та дадуть задаток у висоті 25% ціни за переліт. Якщо пасажир не скористає з чартерового польоту, то його задаток пропадає. Докладніші приписи відносно чартерових польотів будуть подані згодом.

Вийшли з бенкету

З початком вересня в столиці комуністичного Китаю відбувався політичний бенкет в честь міністра закордонних справ Тунезії М. Масмуді. Міністри Тунезії і Китаю накинулися на США та СССР за їхню політику в країнах Середземного моря, зокрема за приявність на Середземному морі воєнних суден СССР та США. Після тої промови представники комуністичних країн московського блоку: СССР, Мадярщини, Польщі, Монголії, Чехословаччини, Східної Німеччини та Болгарії постали з місць й вийшли з бенкетової залі.

Ричмонд, Бр. К.

ВІНЧАННЯ ЯРОСЛАВА І ЯДВИГИ ҐЕРЕҐІВ

Ярослав і Ядвига Ґереґа

В суботу, 27 травня ц.р. українська католицька парафія у Ричмонд, Бр. К. була свідком вінчання молодят, яких життєва історія є досить цікава.

1950 р. приїхав до Ричмонду п. Дмитро Ґереґа. Він зразу включився в церковне й національне зорганізоване життя місцевої громади. Хоч скоро привик до тутешнього способу життя і придбав собі посілість, то однак його серце і думки були далеко в рідній Україні, де в добромильському повіті він залишив свою дружину Марію зі сином Ярославом та дочкою Ольгою.

Довгі роки він старався спровадити дружину з дітьми до Канади і щойно в травні 1968 р. пощастило йому вітати їх у вільній Канаді.

Живучи прикладним життям, родина Ґереґів зискала собі багато приятелів. То було видно в час вінчання й весільного прийняття їх сина Ярослава.

Він листовно запізнався з молодою панною Ядвигою Голембйовською з Польщі, варшавської округи і в грудні 1971 р. спровадив її до Канади, а п'ять місяців пізніше одружився з нею.

Вінчання поблагословив місцевий парох о. Барклей в асисті о Б. Ганушевського

В часі вінчання церква була переповнена родиною та приятелями. По шлюбі відбулося величаве весільне прийняття в залі „Просвіта" на Ричмонд. Біля 175 осіб, серед приємної атмосфери, забавлялися до пізної ночі.

На слідуючий день знову п-во Ґереґи гостили людей смачною перекускою. Гості співали та продовжували весільний настрій розмовами.

Усі промовці в час весільного прийняття й „поправин" підкреслювали гарні прикмети п-ва Ґереґів, а особливо їхню згідливість, щирість і жертвенність.

Цею дорогою щераз висловлюємо найсердечніші побажання щасливого, приємного і Богом благословенного супружого пожиття та плідних успіхів на новій дорозі життя.

П-во Ґереґи з цієї нагоди зложили 15 дол. на „УВісті". **(В.К.)**

Щиро дякуємо за жертву, а молодій парі — Ярославові і Ядвизі бажаємо в щастю прожити много літ.

В Римі перебуває польський кардинал Вишинський, який був уже два рази на приватній авдієнції в Папи Павла VI. Загально вважають, що візита кардинала Вишинського в'яжеться тісно з бажанням польського комуністичного уряду наладнати нормальні дипломатичні зв'язки з Ватиканом на зразок Югославії.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

- 16 українських карток — $1.75
- 18 українських карток — $1.75
- 21 українських карток — $2.00
- 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.

8% ON A 5 YEAR CERTIFICATE НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7¾% ON A 4 YEAR CERTIFICATE НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
7½% ON A 3 YEAR CERTIFICATE НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6¾% ON A 2 YEAR CERTIFICATE НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
6½% ON A 1 YEAR CERTIFICATE НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ
5% ON A SAVINGS ACCOUNT НА ЩАДНИЧЕ КОНТО
4% ON A CHEQUING ACCOUNT НА ЧЕКОВЕ КОНТО

Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.

HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

УВАГА! **НОВА АДРЕСА!** УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35%
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Вісті з Едмонтону

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ ВШАНОВУЄ ПОЧЕСНИХ І ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНІВ

І. Болехівський

....„Там, де тільки стала нога поселенця, там заговорило поле, а золотистий колос заспівав пісню слави". (І.Б.)

....„Український Народний дім, побудований 1917 р., продовж свого 55-річного існування гуртував біля себе найкращі одиниці, що своєю відданою працею на суспільно громадському полі, записали себе золотими буквами в історії нашого поселення в Канаді, зокрема в провінції Алберти" — сказав д-р М. Снігурович у своїй знаменито опрацьованій доповіді на бенкеті УНД-ому в Едмонтоні.

Понад двісті людей прибуло на це свято, а між ними декілька сивоголових, піддержуваних паличкою дідусів. Це ті останні могікани, що добру половину свойого життя посвятили для розвою й росту цієї установи. Своєю присутністю звеличав цей бенкет наш Владика Кир Ніл, що в почоті священиків: катедрального пароха о. Ю. Ковальського та о. Б. Снігуровича зайняли місця за головним столом, при якому засіли теж представники місцевих організацій, провінційного уряду, та члени теперішньої управи УНД-ому. Господарем бенкету був д-р В. Гирак.

Привіти для УНД-ому склали з цієї нагоди Р. Осташевський, від всіх організацій, що входять до КУК, посол до албертського парляменту Ю. Козяк від прм'єра провінції Алберти П. Логіда та І. Лагола голова УНД-ому, який привітав всіх гостей з нагоди бенкету та заохочував до дальшої посиленої праці на суспільно громадському полі, яку веде УНД-ім.

В своєму заключному слові Владика Кир Ніл, привітав почесних і заслужених членів УНД-ому і вказав на той твердий шлях, який пройшли наші піонери, щоб розбудувати релігійне й суспільно громадське життя на просторах Алберти. „Установа, яка сьогодні вшановує своїх членів-працівників, хоч зміняла назви продовж років від т-ва „Просвіта", Українського Гр.-Католицького Т-ва ім. М. Шашкевича, Союзу Українців Католиків, аж до сьогоднішнього УНД-ому — то все те саме. І хай буде слава і честь всім тим, що трудилися для добра нашої української спільноти в Алберті" сказав наш Владика Кир Ніл.

Зворушливим моментом було, як на заклик секретаря УНД-ому М. Наконечного, підходили почесні члени, батьки зі синами й матері з дочками й тремтячими руками брали почесні грамоти і тулили до своїх грудей як найбільший скарб.

По смачній вечері гості забавлялися під звуки оркестри, згадуючи минуле УНД-ому „не злим тихим словом".

„А минуле в історії УНД-ому було світле, радісне і навіть прикре. Друга світова війна... Україна в руїнах... Переселенчі табори... Торги про видачу чи пак „репатріяцію" людей, що знайшлися в орбіті совєтських впливів, а було їх мільйони, між ними сотні тисяч українців. Ці події пригнічували, турбували до глибин серця в першу чергу тодішну управу УНД-ому, та його членів. Збори звичайні... надзвичайні... Петиції до уряду Канади... Громадські віча по всіх осередках українського поселення — то одна з ділянок посиленої праці всієї української спільноти в Канаді на захист своїх братів в Європі.

Кол. довгорічний голова УНД-ому в Едмонтоні бл. п. Микола Андріїв та автор допису п. І. Болехівський.

І ми приїхали... Хтось до своїх рідних батьків, дружини, дітей, братів а хтось, і таких було найбільше, тільки на заклик отих сірих, мало знаних українських людей, фармерів чи робітників, які жили ідеями, що їх засівав УНД-ім і які ніколи не перестали бути українцями.

Ми приїхали й привезли зі собою весь наш духовий багаж... Наші політичні погляди, організації, установи, наш окремий світогляд, включно з цілковитим незнанням життєвих обставин в „новому краю".

Почалися дискусії... Цікаві, менше цікаві, будуючі і заохочуючі... Багато з нас новоприбулих включилося в систему праці УНД-ому чи то в характері членів управи, голов, заступників, бібліотекарів, секретарів, чи хоч би звичайних членів і багато не покинуло цієї праці до сьогодні. Український Народний Дім пригортав до себе, як рідна мати, всі організації і виходив їм на зустріч як тільки міг. Мені пригадуються слова бл. п. Миколи Андрієва, що він їх висловив на одному засіданні управи УНД-ому, в справі непорозумінь між організаціями, що мали приміщення в цій установі: „Хай говорять! Хай сваряться! Без сварки нема господарки! Щоби тільки щось робили! „І ця проста філософія піонера-основника УНД-ому була найкращою відповіддю на всі „злободенні теми дня".

Хоч гуділи всі, як в улию бджоли, але праця пожвавилась. Згадати б тільки так звані „Соціяльні вечорі", зорганізовані проводом „Католицької Акції" (д-р Б. Казимира), на яких виголошували доповіді визначні діячі з рідних земель, що прибули зі скитальщини до Едмонтону, та місцеві суспільно громадські діячі. Між іншими вже покійні д-р М. Росляк, лікар д-р М. Залеський, інж. Р. Голод, із живих ще тепер окуліст д-р М. Козяк. О. Прийма, Д. Прокоп та багато інших. Музично драматична секція при УНД-омі під проводом визначного диригента й композитора вже покійного Л. Турккевича поставила оперу М. Аркаса „Катерина", в якій брали участь новоприбулі й тут народжена молодь. Ролю героїні відтворила з повним успіхом Оля Пінковська-Катола, активна членкиння УНД-ому від молодечих років. Згодом появилися на сцені „Вифлиємська Ніч") режисер о. М. Дирда ЧСВВ), „Ой, не ходи Грицю" (реж. І. Чорновол) та багато на високому рівні концертів з різних нагод і театральних вистав.

Хотілося б згадати бодай мимоходом віддану працю тих, що очолювали УНД-ім і несли весь тягар праці на своїх плечах, а крім того хрести різнородної критики й часами навіть прикрого висмівування. Одначе вони не заломилися... Стояли прості як свічі... Авторові цих рядків доводилось з деякими співпрацювати як рекордовому секретареві. Це були горіючі, незгасаючі смолоскипи... Світлої пам'яті І. Боцюрків, І. Ісаїв, Гр. Демків, Фр. Пінковський, Ів. Смолик, М. Андріїв, що відійшли у вічність з печаттю духа невтомної праці для УНД-ому й української спільноти в Алберті.

На бенкеті стрінувся я теж з п. Осипом Приймою, з сеньйором українських піонерів, що понад сорок років свого життя в Канаді — віддав для УНД-ому й української спільноти в Алберті. Він довгорічний голова цієї установи, диригент хорів, оркестри, режисер драм-гуртків, учитель „Рідної Школи", інструктор народніх танків, представник делегації на різних з'їздах, а до цього прикладний муж і (зразковий) батько родини. Тепер не бачить... Вповні залежний від своєї вірної дружини, невтомної його помічниці колись в праці при УНД-омі та визначної діячки в лавах зорганізованого українського католицького жіноцтва.

Тримаючи почесну грамоту в руках, привітався зі мною... „Говоріть, говоріть... я пізнаю вас по голосі... О, то ви"... і зачинає висувати проблеми, не свої особисті, а загально українські, які йому так глибоко лежать на серці. Чому до тепер в албертських школах, в рамцях історії Канади не вчать історії про українських поселенців, зокрема в трьох степових провінціях Канади? До цього маємо вже багато зібраних матеріялів в книжці д-ра М. Марунчака та багато інших спомнинів, що появились друком. Такими і подібними проблемами живе і боліє над ними сеньйор української установи Осип Прийма, що віддав для неї так багато своєї молодечої енергії, свої здібності й довгі роки невсипущої праці.

....„Український Народний Дім — у своїх скромних стінах гостив вже різних достойників, дай Боже, щоб він гостив ще Патріярха Української Католицької Церкви", закінчив свою доповідь д-р М. Снігурович.

Відомий нам всім поет Дан Мур, заслужений член УНД-ому, добрий актор і довголітній режисер драм-гуртків при цій установі, з нагоди 50-ліття УНД-ому в 1967 році, в поетичній формі зложив від себе привіт, який завжди буде акуальний:

„Ти, Народний Наш Доме, не гасни, — світи!/ Сотням тисяч освічуй дорогу!/ Хай не блудять, а прямо ідуть до мети/ І великому моляться Богу"!

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ МИКОЛИ ЛИСЕНКА

В дописі п-і Анни Байрак про ювілейний концерт Миколи Лисенка помилково (нечиткий рукопис) надруковано назви фортепіянових творів, які виконала п-а Ірина Кунда. Вона відіграла такі твори Лисенка: Ґавот оп. 29 і прелюд д-мінор.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 3 грудня: год. 3-а попол., в залі УНО (10629 - 98 вул.) — сесія Осередку НТШ на Західню Канаду з доповіддю про українського філософа Гр. Сковороду.

Нова збірка поезій Б. Олександрова

Щоби коротко схарактеризувати Бориса Олександрова, як поета, вистачить сказати: то поет — ніжного серця й високої культури. Його творчість треба оцінювати не за кількістю, а за якістю. Двом попереднім збіркам „Мої дні" (1946.) і „Туга за сонцем" (1967.) літературні критики дали високу оцінку, а поклонники поетичного слова знайшли в них прекрасну лектуру. На третю збірку „Колокруг" довелось чекати не довго. Вона вийшла цього року в Торонті. Тираж — 500 прим. ст. 101, мистецьке оформлення М. Левицького.

Як у двох попередніх збірках, так і в цій, відчувається ліричне піднесення, ясні задуми ,свіжі образи та ідейне звучання.

Висока й чутлива мелодійність — то основна риса поезії Б. Олександрова. Тому всі його твори — майже пісні й читаються легко. Наведемо приклади з попередніх збірок:

„Я іду золотими степами,/ Де сумують вітри на путі../ Не журися, зневірена мамо,/ Що лишаю тебе в самоті...

Пам'ятаю: в задумі стояла,/ Тихий вечір курився і чах...'./ Ти в дорогу мене виряджала/ Із гіркими сльозами в очах."

(„Мої дні")

У другій збірці поет пише:

„Далека Ти, далека, овіяна грозою,/ За синіми лісами, за горами у млі./ Ось так проходять роки нечутною стопою,/ І кожен рік — утому карбує на чолі".

(„Туга за сонцем")

Про творчість Б. Олександрова Юрій Клен написав так: „Вірш його плинний, мелодійний, музичний, ллється, як потічок, не знаючи загат... Ті вірші так і просяться на музику."

А тепер коротко про нову збірку поета „Колокруг". Відкривається вона віршем „Час":

„День зачах у матері смеркання./ Впала в море капля. Тишина./ В безвісті космічного єднання/ Ти одна — одна — одна — одна...

Ти одна, людино. І печальний/ Колокруг — і душ одвічний щем./ Тихо віє вітер проминальний/ Ясноокиим нам, що проминем..."

У вірші „Прощання з князем", на смерть Євгена Маланюка, Олександрів пише:

„Обірвалася нить. Зупинилося серце козаче./ Тільки хмари і синь. І та сама гірка чужина./ А за милями миль, там де степ вітровіями плаче,/ Набрякає земля. Починається рання весна..."

Останню частину збірки поет присвятив перекладам з інших мов. Як в оригінальних творах, так і в перекладах, Олександрів являється блискучим майстром.

Треба згадати, що в 1968 р., на запрошення Літературно-мистецького клюбу й Народного дому в Едмонтоні, поет мав два успішні літературні вечори.

Поздоровляємо поета з новою збіркою „Колокруг" і бажаємо йому дальших успіхів

Б. Мазепа

Д-р С. Яр. Кальба відвідає Західну Канаду

Екзекутивний директор Комітету Українців Канади д-р Яр. Кальба відвідає в місяці грудні такі українські осередки західної Канади:

Саскатун — 3 і 4 грудня, Ванкувер — 5 грудня, Вікторія — 6 грудня, Калґари — 7 грудня, Едмонтон — 8, 9 і 10 грудня, Мус Джо — 11 грудня і Ріджайна — 12 грудня.

В цій поїздці д-р Кальба відбуде зустрічі з управами відділів КУК і на ширших сходинах місцевого громадянства поінформує про працю Централі КУК та про його пляни і завдання на майбутнє.

Комітет Українців Канади Централя

Вінніпеґ
24. 11. 1972

В 40-РІЧЧЯ УНО – (1932-1972)

По закінченні визвольних змагань лиха доля розвіяла незламних воїнів України по Европі та Північній і Південній Америці. Опинившись у нових умовинах життя в Канаді і в ЗДА, вони не склали рук, але станули до важкої праці: заробіткової, щоб прожити, та освідомно-організаційної, щоб допомогти свому народові. Її вислідом були Стрілецька Громада, Українське Національне Об'єднання (1932) та часопис „Новий шлях", що став речником і оборонцем не тільки української спільноти, але й нескореної України. В Канаді українським воїнам довелось звести ще один бій, але вже переможний, з затроєними чадом Москви розкладовими елементами, що руйнували життя української спільноти та виповіли боротьбу Христовій Церкві.

З перспективи 40-річчя велетенська пророблена праця основоположників Стрілецької Громади, УНО з Рідними Школами та організаційним оформленням молоді в МУН вже очевидні кожному членові української спільноти. Тому в суботу, 18 листопада 1972 р. заповнилась простора заля філії УНО в Едмонтоні, щоби вшанувати заслуги основоположників Стрілецької громади та УНО в Едмонтоні, звідкіля їх мережі поширились до II світової війни по цілій Канаді. З метою кращої організаційної освідомної праці, УНО її централя та часопис „Новий Шлях" перенеслись з Едмонтону до Вінніпеґу, а в останньому 15-річчі Крайова екзекутива УНО діє в Торонті, бо на сході Канади скупчилось найбільше організованих лав її членства. Заслужених основоположників піонерів прийшли привітати і вшанувати оба Владики: ВПреосв. Андрій (УГПЦ) і Преосв. Ніл (УКЦ) і виголосили підчас бенкету сердечні промови з щирими привітаннями та передали Боже благословення. Головну промову про історичну заслугу основоположників УНО в Едмонтоні виголосив президент Крайової екзекутиви УНО з Торонта лікар д-р М. Мицик, який прилетів з цієї нагоди до Едмонтону. Його представив щиро-сердечно колишній кількакратний голова філії УНО в Едмонтоні та її культурно-освітній референт Ст. Грох. Від усіх організацій в Едмонтоні вітав голова відділу КУК Я. Росляк. Від провінційного уряду Алберти та прем'єра П. Логіда вітав теплими словами мін. Б. Гоголь. Бенкетом проводив голова філії УНО Р. Осташевський. Він привітав усіх основоположників, які засіли за окремим столом, гостей за почесним столом, між ними посолку К. Чічак та заступника спікера провінційного парляменту В. Дячука і всіх представників організацій та численних гостей, які засіли за столами до бенкету з молоддю. За діяльну працю в УНО, від оснування до 1945 року, відзначено таких основоположників піонерів почесними грамотами: 1) Михайла Байрака, 2) Григорія Браткова, 3) Івана Боруха, 4) Андрія Жмурка, 5) Івана Бакана, 6) Миколу Бігуна, 7) Матвія Берлада, 8) його дружину Доцю, 9) Миколу Василишина, 10) Михайла Грушецького, 11) його дружину Теодозію, 12) Григорія Дмитрова, 13) його дружину Катерину, 14) Дмитра Дзуранюка, 15) Дмитра Клинчука, 16) його дружину Марію, 17) Теодора Клинчука, 18) Петра Кассіяна, 19) його дружину Степанію, 20) хореографа Мирослава Куця, 21) Григорія Кузя, 22) його дружину Анну, 23) Степана Куровця, 24) Анастазію Ковальчук, 25) Анну Крамар, 26) Маріяна Летавського, 27) Григорія Литвина, 28) Дмитра Майбороду, 29) Корнила Маґеру, 30) Катерину Огінську, 31) Юрія Полуйка, 32) Микиту Слюзаря, 33) Антона Тимочка, 34) Михайла Журавля, 35) Михайла Хруща, 36) Михайла Федорова, 37) його дружину Віру, 38) Дмитра Шостака та 39) Осипа Юркевича. Їхні імена та прізвища відчитав секретар філії УНО інж. О. Мазурок, а президент д-р М. Мицик вручав кожному з приявних особисто почесні грамоти. Опісля секретар відчитав ще надіслані привіти: від УНДому, ЛВУ, СУМ-у, о. митропол. радника В. Тарнавського та церковного комітету церкви св. Юрія. Бенкет почався молитвою, що її проказав о. митропол. радник В. Чопей і благословенням Владики Кир Андрія, а закінчився молитвою о. прот. О. Хом'яка та благословенням Владики Кир Ніла, після чого приявні гарно забавлялися під звуки танкової музики до півночі.

В неділю, 19 листопада ц.р. вшановано 40-річчя УНО ювілейним концертом, що відбувся в авдиторії св. Івана о год. 7.30 вечора. Концерт звеличив своєю присутністю Владика Кир Андрій та панотці обох Церков з Едмонтону і численні громадяни, які заповнили простору залю авдиторії. Концерт започатковано гимном „О Канадо", що його відспівав в українській мові мішаний хор „Дніпро", під орудою Р. Солтикевича, при фортепіяновому супроводі п-і М. Фодчук і вступним словом голови філії УНО Р. Осташевського. Він і проводив концертом. На програму концерту склались виступи трьох хорових ансамблів. Мішаний хор „Дніпро" виконав настроєву лемківську пісню „В гаю зелененькім", у музичній обробітці Ф. Колесси, відомого музичного етнографа та композитора, з заспівами солістів: Г. Захарії, Л. Чумер і Г. Прокопчука та „Пролягла доріженька" — муз. П. Майбороди, з виступами двох солістів: Л. Фарини та Г. Прокопчука, при фортеп. супроводі п-и Л. Фарини. З головною доповіддю виступив проф. д-р М. Суховерський, переплітаючи її спогадами з видаванням національних журналів в Чернівцях в 1930-их роках завдяки грошовій допомозі членів УНО з Канади і своєю працею в 1950-их роках в Західній Канаді як культурно-освітній діяч та організатор. Тому може ствердити, що члени УНО, заробітчани, не скупили ні грошевих пожертв ні жертвенної праці, щоб розбудувати мережу філій УНО в Західній Канаді з власними домами і просторими залями для росту й розвитку української молоді та української спільноти. Першу частину концерту закінчив танцювальний ансамбль „Черемош" двома танками „Гуцулка" і „Тропотянка".

Другу частину концерту започаткував виступ чоловічого хору „Дніпро", під проводом Р. Солтикевича, який відспівав три пісні: 1.) „Сонце низенко" — в'язанку народніх пісень, з виступом соліста І. Хоми, 2.) „Ой по горі, по горі" — муз. П. Демуцького, з виступами солістів: Ф. Горобця та І. Хоми і „По морю, по морю" — муз. А. Вахнянина. По вдатній деклямації „Пом'яни Боже" Н. Петрова жіночий ансамбль „Мережі", під мистецьким керівництвом п-і М. Дитиняк і проф. С. Яременка, виконав чотири пісні, при фортепіяновому супроводі п-і М. Фодчук: „Баркаролю" — муз. С. Людкевича, „Червона ружа" — муз. І. Шамо, „Ясне сонце в небі сяє" — муз. М. Лисенка та „Незабудьки" — муз. В. Костенка. Ще раз захоплював видців виступ танцювального ансамблю „Черемош", дійсно мистецько-бравурним виконанням двох танків: „Танок лент" і „Гопак", під музичний супровід обдарованого хореографа М. Куця та трьох музикантів.

На закінчення виступив ще-раз мішаний хор „Дніпро", під проводом відданого музичному мистецтву Р. Солтикевича, з піснями: „Крилець, крилець" — муз. Віктора Матюка і „Реве та стогне" — муз. Є. Козака, з фортепіяновим супроводом. Концерт закінчено відспіванням мішаним хором „Дніпро" і приявними національного гимну „Ще не вмерла Україна". Всі три хорові ансамблі і танцювальний „Черемош", як теж деклятатор та інші виконавці збирали заслужено голосні оплески своїм знаменитим виконанням.

В понеділок, 20 листопада о год. 8.30 вечора півгодинна радіопередача Централі українців католиків, під проводом Р. Осташевського, була присвячена вшануванню 40-річчя УНО, з передаванням частинно концертової програми.

М. Х.

• **Англійська королівська** пара відзначувала 25-річчя подружжя. На цю врочистість прибуло до Лондону 16 членів королівських родин.

Новий український музей у Едмонтоні

З великою приємністю та вдоволенням повідомляємо мешканців Едмонтону й цілої Алберти, що в днем 17-го листопада 1972 року заснувала в Едмонтоні установа, урядово заінкорпована як „Українсько-канадський Архів-музей".

Цей архів-музей започаткував п. Гр. Йопик зі своєю дружиною Стефанією п'ять років тому.

Не жаліючи ані грошей ані здоров'я, ані часу, якого в них обмаль, бо обслуговують, як власники, ресторан „Асторія" (біля нового судового будинку), обоє працювали над організацією музею і призбируванням речей.

Віриваючись від своєї праці, або у вільний час, виїздили майже кожної неділі на фарми, щоб там збирати цінності нашої культури: книжки, документи, газети, образи, світлини, церковне устаткування, одяг, тощо, привезені до Канади, або придбані вже тут.

За той час вони зібрали кілька тисяч книжок — унікатів, строїв, одягів, та примістили те все у своїй хаті. Тому їхня хата стала „першим музеєм" української спільноти в Алберті.

В 1971 р. з ініціятиви п-ва Йопиків повстав громадський комітет, який опублікував комунікат, що в ньому сказано, що п-во Йопики передають все зібране майно на власність української спільноти в Канаді.

Тим комунікатом започатковано музейно-архівну збірку, що тепер приняла вже офіційну назву й легальне оформлення.

Дирекція архіву-музею є така: п. Г. Йопик, о. митр. протоієрей д-р М. Сопуляк, мґр. Ю. Стефаник, п. Б. Мельничук, п. М. Наконечний, п-і С. Йопик, інж. п. М. Когут, адв. п. Р. П. Дзеник, проф. С. Яременко, п. П. Форемський та п. Ю. Федунець. Дирекція буде перевибирана кожного року.

Дирекція, на своєму засіданні, покликала до життя три комісії: 1) архівно-музейну, 2) фінансово-організаційну та 3) будівельно-господарську.

Архівно-музейну комісію очолив през. музею п. Г. Йопик, який має дбати про нові збірки; фінансово-організаційну комісію передано п. М. В. Когутові та в його заступстві інж. М. Когутові. Та комісія має за ціль збирати фонди для установи, для її ведення й розвою. Будівельно-господарську комісію очолює п. Ю. Федунець. Вона має підшукати приміщення-будинок для музею.

Звертаємося до українського громадянства, а головно до наших піонерів по містах та фармах, щоб не давали книжок, журналів, газет, відзнак та других вартісних з музейного боку речей в руки приватних збирачів, але щоб покликували представника музею п. Г. Йопика чи інших членів дирекції (тел. 424-6905 або 422-5708), а вони заопікуються тими речами.

Наш музей потребує фінансів, тому наші самітні старші люди повинні робити свої завіщання-тестаменти на розбудову українського архіву-музею Алберти. В ньому їхнє ім'я буде вічно жити як пр. Михайло, чи Василь Добродій музею Алберти".

За інформаціями звертайтеся до п. Б. Мельничука, властителя української книгарні в Едмонтоні, Р. Л. Дзенік, адвокат в Едмонтоні і Г. Йопик (тел. 424-6905) в Едмонтоні.

Нам потрібно фінансів, щоб набути дім для музею, тому жертвуйте вже тепер відповідну суму на цю ціль. Ви станете фундатором архіву, якого нам конечно потрібно для збереження цінної збірки, дарованої нашими приятелями.

Урядові чинники Оттави та Провінції, провіривши вартість нашої збірки, обіцяли теж матеріяльну поміч.

На грошеві пожертви кожний одержує посвідку, яка буде важна для податку („інкомтексу").

Рівночасно запрошуємо стати членом українсько-канадського архіву-музею (висота вкладки 10 дол. річно) та заінтересуватися новою установою.

З вірою в Божу поміч, з любовю до нашої давнини йдім всі разом вперед.

М. Когут, фін. госп. ком.

УКРАЇНА І КИТАЙ СЬОГОДНІ

Т. Г. ЛИТВ'ЯК

СТАТТЯ ТРЕТТЯ І ОСТАННЯ

ГЕТЬ ВІД МОСКВИ!

„Народе Український! На руїнах царської імперії Ти створив свою незалежну Українську Народну Республіку, — лунає на площі св. Софії в Києві 22-го січня 1918 року.

— Однак тоді, — продовжує китайська летючка, — велика частина українців наївно повірила московським комуністам... По смерті Леніна ... Сталін, щоб здобути довір'я москалів-шовіністів, пішов на московщення... Стався нечуваний в історії обман... Немосковські народи — поставлені під загрозу національного знищення, прикритого облудним і підступним гаслом „дружби народів"... Нові московські царі винищили в 1933-му році штучним голодом мільйони українців ...

...Під час війни згинуло шість мільйонів цивільних мешканців України, і вина за це лежить на московських соціял-імперіялістах. Після війни вони хотіли, як сказав Хрущов на 20-ому з'їзді КПСС, виселити всіх українців на Сибір.

— Нині московські соціял-імперіялісти намагаються винищувати Тебе, Український Народе, замасковано й повільно. Переслідують і нищать українську інтеліґенцію та фальшують історію українського народу. Різними органаборами й переселюваннями вони забирають молодь з України. А на Україну насилають колонізаторський московський елемент, розташовуючи його на різних ключевих позиціях. За підрахунками статистиків, на Україні мало б бути сьогодні не менше 60 мільйонів населення, а є тільки 47 мільйонів ...

— Український Народе! Знай, що тобі не залишається нічого іншого, як безкомпромісова боротьба супроти Москви аж до переможного кінця!"

Так кінчається листівка пекінського „Українського визвольного фронту", деякі витяги з якої ми вище подали і яка ймовірно була розкидана вздовж совєтсько-китайського кордону і звернена до українців, недобровільних вояків чужої і ворожої їм московської армії-загарбниці.

Часткові переклади та коментарі на листівку „Геть від Москви!" появилися в солідних західніх органах, таких, як „Ноє Цюріхер Цайтунг", „Мюнхенер Меркур", „Ля Монд", „Дейлі Телеграф"...

ЧИЯ Б ГАРЧАЛА...

Видно, що висунення Китаєм проблеми поневолених народів на чільне місце психологічної війни влучно б'є у життьовий нерв хижачки-Москви. Ростислав Братунь у статті „Сучасні пекінські рикші", надрукованій у московорежимній „Літературній Україні", знову нападає на „українських буржуазних націоналістів". З удаваним обуренням пише Братунь:

„Кому тільки не кланялись українські антисовєтчики? Пілсудському і Гітлерові, Муссоліні і Труменові! Бачите, вони проти Московії. Але чому вони мовчать про те, що вони також проти України? Це забувається. Тепер вони злигалися з Мао Тзе-дуном! Знайшли нового ідола. Зрештою він теж проти Московії". (Повищий текст перекладено з англійської і тому він не дослівний — ТГЛ.)

Нам гидко знову і знову товкти в ступі смердючий гній московської пропаганди. Пілсудський? З польським шляхтичем Пілсудським ваш фальшивий ідол та перший і найбільший зрадник революції, Ленін, розшматували соборну, суверенну, народоправну Українську Народну Республіку. Ікони цього фальшивого ідола Московії висять і стоять на всьому просторі, від української Одеси до українського Зеленого Клину на березі Тихого океану. Ніким, ніколи не вибраний самозванець-терорист Володя Ульянов (Ленін) разом із золотопогонником Пілсудським знищили леґально обраний, фактично соціялістичний уряд України.

З Гітлером? Знову ж таки брехня, „товаришу" Братуню! (Ну й прізвище ж у вас фолькорне, аж заздрість бере!) Та й куца ж ваша пам'ять! Але ми вам, як нашому землякові, нагадаємо. Ваш кривавий ідолище Сталін, якому ви під московську дудку знову кланяєтесь, змовився проти світу з його меншим, далеко меншим, двійником Гітлером, і почали вони разом другу світову бійню. Така собі, „бачите, хлоп'яча забава. Не могли ж ви цілком забути пакту підписаного „товаришем" Молотовим і гером (паном) фон Рібентропом у Москві та Берліні у кінці липня 1939-го року. Після цього німці зразу ж напали на Польщу, а ваша, вічно несита на чужі землі менторка Москва дістала в нагороду за товариську вірність і дружбу по зброї від товарища Гітлера Західню Україну та Західню Білорусію.

Українські ж патріоти, чого-пак „українські буржуазні націоналісти", як ви з наказу господаря зволите нас величати, а серед них і Степан Бандера, підступно забитий московським агентом, сиділи у німецьких тюрмах, так само, як тепер вони сидять у каґебістських. Саме на них вам теж велять гавкати, „товаришу" Братуню! (Ну й прізвище ж у вас хороше, куди краще, як у Валентина Мороза чи Івана Дзюби!)

За те, що вони, українські патріоти тобто, сиділи у ґестапівських катівнях, Гітлер програв війну, яку міг би легко виграти. Не опанував відсталий німчук цілком московсько-сталінської техніки, як треба ставитися до живої людини. Ну, як? Дуже просто. До живої людини, як сказав тов. Сталін, треба ставитися чуло. Хіба ж даремно він побудував мережу концентраційних таборів від Ленінграду до Владивостока? Воркута, Колима, Камчатка — екзотичні місця і романтичні назви! Ці табори своїм числом та кількістю „відпочиваючих" у них „щасливих громадян" перевишують усе, створене людським генієм з незапам'ятних часів.

Хіба ж не Сталін відправив у царство небесне передчасно 10,000,000 українців тільки в 1933-му році, й посадивши їх на дієту проти ожиріння? Бо ж знаєте самі, що людина — не свиня, міри не знає. І це тільки два фрагменти, тільки для ілюстрації, як можна і треба ставитися до живої людини. Як куцому — далеко до зайця, так Гітлерові — далеко до Сталіна. Ну, тепер, думаю, ясно!

Що ж до Трумена, то можна сказати, що „За горами, за лісами, за широкими морями жив-був Гері Трумен, американський президент, що невпопад пхав свого носа в справи, на яких не розумівся, як і його безславний попередник Френклін Делано Рузвелт. Цей підніс Сталінові півсвіту на залотій таці — в Тегерані та Ялті.

„ЧАС РОЗПЛАТИ НАСТАВ"

Що ж до того, що українські „буржуазні націоналісти" — проти України, то тут уже зась! !Не вони, а зрадниця-Москва нищить Україну, топче все українське. Ми здаємо собі справу, що ви, „товаришу" Братуню, писали такі наклепи на невинних людей під цівкою московського нагана і мусіли задовольнити свого єдинонеподільного хазяїна, бо ж до мордовських таборів, при передовій каґебістській техніці, не дуже далеко. Завезуть тебе з Києва, столиці „суверенної України", в зелені бори „братньої" Башкирії за дві-три години.

Скажіть мені як землякові, чи ще й тпеер співають сталінську „Широку страну маю радную, ґде так вольно дишет челавєк"? Правдива була пісня: „Так вольно дишет челавєк"? Правдивільно не дихати, коли за ним, від колиски до могили, піклується ніжна, мудра і всесильна нянька — КҐБ!? (Головний арґумент — куля в потилицю, бо, бачите, „Масква слезам не вєріт!")

Ми не знаємо вашого віку, але думаємо, що ви „товаришу" Братуню, бувши добре освіченою людиною, чули про такий декадентський твір, як „Інтернаціонал"? Чули ж, признайтеся! Нічого не буде! Пригадуєте слова: „Чуєш сурми заграли, час розплати настав?" Гарні слова. Сам Карл Маркс, а не якийсь Микитя чи Іван, виносив, випестив, благословив їх. Оце й турбує вашу і, на превеликий жаль, також нашу (Чорт їй рад!) „рідну-ріднюську" Москву. Час розплати настав!

Що ж до всього іншого базікання московірної не„Літературної України" про продажність „українських буржуазних націоналістів", тобто усіх тих, кому не байдужа доля нашого нищеного народу, то на це хіба можна відповісти влучним, народним: „Чия б гарчала, а твоя б мовчала!"

НАШІ АЛЬТЕРНАТИВИ?

Варто зупинитися на цьому місці і запитати себе. Які ж альтернативи залишилися в нас взагалі? На нашу думку їх три:

1. Лишатися в складі УССР і намагатися здобути собі, що дасться;

2. Чекати на прозріння Заходу і, може, на підтримку Об'єднаних Націй;

3. Йти з Китаєм на повну ліквідацію московської імперії і на її руїнах відновити суверенну Україну, хай навіть під назвою Української Соціялістичної Республіки, як, видно, має на увазі пекінська група „Український визвольний фронт". Наголос, у всякому випадку, треба робити на слові суверенна.

Першу альтернативу необхідно категорично й рішуче відкинути, бо вона веде до повної московської колонізації України та такої ж повної української смерти політично-мовної та культурної.

Чекання на прозріння Заходу та допомогу Об'єднаних Націй, домінованих московсько-вашінгтонським бльоком, — нереалістичне і фактично зводиться до першої альтернативи, тобто до згоди на швидшу чи повільнішу, але повну і остаточну ліквідацію України. Немає ні найменших ознак, що Захід, керований еґоістичними інтересами безвідповідальних, політично тупих та інтелектуально лінивих комерційно-фінансових клік, хоче чи навіть може прозріти.

Отже нам, на мою думку, лишається тільки третя альтернатива.

Останнім міжнародним аліянсом, в якому Україна ще була скільки-небудь вагомим фактором, був українсько-шведський аліянс між Іваном Мазепою та Карлом 12-м. Він скінчився нещасливо для шведів і фатально для України, поразкою шведсько-українських військ під Полтавою у 1709-му році. Це було понад 250 років тому.

З того часу ще не було жодного випадку, щоб яка-небудь держава, особливо великодержава, за винятком короткої інтерлюдії кайзерівської Німеччини в кінці першої світової війни, не те, щоб збройно помагала Україні, але навіть щоб глянула в наш бік, не ображаючи нас ненависним нам „Раша, Русланд, Росія" ітд., (2) назва, яку москалі, обманом, грішми, ножем та співпрацею різних симпатиків, поширили по всьому світі, витерши з його байдужої пам'яті сам факт існування України, старшої віком і більшої територіяльно, та населенням від більшости країн Европи.

ВИСНОВКИ

З часу завершення культурної революції, Китай рішуче перейшов у психологічний наступ на московську тюрму народів. Нам виглядає, що Китай — єдина держава, що залучила до арсеналу важливої війни за свідомість людей, прагнення немосковських народів, а серед них також України, до самовизначення та незалежного державного існування.

На нашу думку, не треба боятися китайської комуністичної реторики та фразеології. Можна і треба дивитися на неї, як на тактичну зброю, часом невміло вибрану, але в цілому найбільш ефективну, яка дошкірливно б'є московського хижака і якої він, безперечно боїться.

Підстави нашої надії на китайську допомогу базовані на ось таких арґументах: 1) Ми ледве чи маємо будь-який вибір, 2) Інтереси України, і Китаю збігаються. І Китай і Україна — життьово зацікавлені в докорінній перебудові східної Европи. У новому світі Україна повинна мати належне їй місце серед інших держав, що повстануть на руїнах старих імперій, зокрема тоталітарної московської. Імператив такої перебудови — повна ліквідація Московської імперії з відокремленням і усамостійненням Сибіру, можливо, як нових сполучених стейтів Азії).

Багато фактів, що доходять до нас, показує, що провід комуністичного Китаю розуміє і високо цінить потенційну могутність національних аспірацій та прагнень поневолених народів і готовий використати їх проти Москви.

Ми навмисне сказали, що Китай готовий використати... Ми не маємо особливих ілюзій, щодо дійсних причин такої поведінки китайців, вони далекі від альтруїстичних. Вони, можна сказати без перебільшення, випливають з чисто китайських, а не українських інтересів. І саме тому вони заслуговують на особливу увагу.

Іншими словами, великодержава Китай використовує проблеми недержавної України в боротьбі з нашим спільним ворогом, Москвою. Сила нашого спільного ворога лежить у посіданні велетенської імперії, частину якої Китай надіється дістати і дістане у свої руки після її ліквідації. Це цілком реалістична мета, і скажемо по-правді, вона нам не дуже подобалася. Все залежить від того, як далеко сягатимуть апетити та спроможності Китаю.

Проте нам безумовно імпонує те, що далекий Китай, а не, здавалося нам близький Захід, у територіяльно-економічно - культурно-історичній орбіті якого ми жили багато сторіч, помітив саме існування України та вважає її політичним фактором, гідним уваги. Це — нове і позитивне явище.

(1) „Neue Zuericher Zeitung", „Muenchener Merkur", „Le Monde", „Daily Telegraph"...

(2) „Russia, Russland, Rosja"

ВІД РЕДАКЦІЇ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

Комуністичний Китай вийшов тепер на світову арену й починає забирати становище у всіх справах світової політики. Від якогось часу з Китаю та з Албанії надаються українські радіопередачі, що їх ведуть українці-маоїсти. У зв'язку з тим ми звернулися до нашого постійного співробітника п. Т. Литвяка, щоб він з'ясував українське становище до цих радіопередач. П. Т. Литв'як зробив це дуже широко, заторкуючи й багато інших справ та насвітлюючи їх зі своєї точки зору.

„УВ" аж ніяк не погоджуються з поглядами нашого співробітника Т. Г. Литв'яка в його статтях п.з. „Україна і Китай сьогодні". Проте ми дали йому можність висловитись, керуючись чисто демократичною засадою, що можна вислухати теж думок, з якими не погоджуємось, вважаючи їх радше голосом зневіри, ніж позитивною розв'язкою основної проблеми нашого національного життя.

Наше ставлення до цієї проблеми просте. Якщо український народ в Україні матиме силу й бажання втримати свою мову й культуру, свої політичні ідеали, то він напевно скористається неминучим розвалом московської імперії та на її руїнах збудує свою вільну українську державу. Маючи на увазі теперішній фермент в Україні, ми ні трохи не сумніваємося, що перемога нашого народу — неминуча.

Тим нашим читачам, які схочуть відгукнутися на статті Т. Г. Литв'яка ми радо дамо місце на сторінках „УВ". **Редакція**

Ще про Китай

Дозвольте мені зробити пару коментарів на статтю „Україна і Китай сьогодні", написану Т. Г. Литвяком.

Я цілком погоджуюся з ним, що нам українцям майже не лишилося іншого вибору, як шукати спільників у нашій боротьбі з Москвою скрізь, де ми їх тільки можемо знайти. Якщо „янголи" мовчать, дивлячить на нашу долю, то до кого ж ми мусимо йти?

Не зважаючи на це, я ще хотіла б висловити декілька застережень:

1. Китайці — надзвичайно великий нарід, Китай страшенно переселенний. Чи і де саме вони зупиняться, якщо московська імперія розвалиться?

2. Чи звільнені від московського ярма народи матимуть силу зберегти свою самостійність, коли Китай стане домінуючим фактором Сходу? Китайці мають сильне чуття вищевартости над европейцями, яких вони називають білими дияволами — може заслужено. Чи шануватимуть вони нашу культуру з переконанням, що їх власна — старша й краща? Для китайців Україна — теж Захід.

3. Китай повівся дуже жорстоко з Тібетом. Арґумент, що Тібет — рідко заселений і відсталий, мене не переконує. Два мільйони людей мають таке ж право на існування, як і 200 мільйонів.

Психологи і соціологи пишуть, що китайцям комплетно бракує співчуття до мук будь-кого, хто не належить до їхнього вужчого роду. Коли, наприклад, якийсь китаєць з іншого роду топиться, то інші не тільки не помагатимуть йому, але стоятимуть і сміятимуться, коли той тоне.

Правда, Мао Дзе-дун боровся і бореться проти цієї риски китайського характеру, і, може, вона зникла у членів молодого покоління. Але хто його знає?

Мені страшно дивитися на „культ особи", коли китайці в одностроях, як мурашки, маршують з червоною книжечкою Мао у руках. Мені вони дуже нагадують німців під Гітлером і їхнє обожнювання особи фюрера.

Я не маю відповідей на мої вищепоставлені питання і думаю, що їх ніхто не має. Страшно мені думати про долю України в її теперішньому стані, але я також боюся нових „визвольників", що зацікавлені тільки своїми визькими шовіністичними інтересами.

Тетяна Ярославна Литвяк

Уступив Б. Орисюк

Екзекутивний директор Албертської будівельної корпорації, що дає позики на будову приватних домів та різних інституцій Б. Орисюк уступив зі свого становища й заявив, що, після короткої відпустки, відкриє своє власне підприємство, що буде займатися будовою різних домів у місті.

П. Б. Орисюк працював у Албертському уряді від 1954 р., зразу в міністерстві копалин та мінералів, а від 1956 до 1965 в міністерстві для справ муніципалітетів. Від 1967 р. він очолював Албертську будівельну корпорацію.

П. Б. Орисюк є щиро відданим й жертвенним членом української католицької парафії Успення Божої Матері в дільниці Джеспер Плейс, де він, його дружина та діти беруть живу участь в праці парафії та парафіяльних організацій. П. В. Орисюк та його вся родина цікавляться живо українським життям та всі говорять плавно по українськи.

Діловодство Централі КУК за календарним роком

Згідно з рішенням Президії КУК, почавши від цього 1972 року централя КУК замикатиме своє діловодство і книги за календарним роком, цебто на день 31 грудня, а не 31 березня, як було дотепер.

При цій нагоді ще раз повідомляється, що збіркова кампанія національної вкладки цього року переводиться у тісній співпраці з відділами КУК в листопаді, грудні і січні 1972/73. Датки одержані в централі КУК по день 31 грудня 1972 будуть зараховані на 1972 рік, а датки переслані до централі після 1 січня 1973 будуть виказані, як вплати на 1973 рік.

Комітет Українців Канади
Централя

Вінніпеґ
24. 11. 1972

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожній аґент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ
15 днів починаючи від $129
Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узберіжжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узберіжжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО
17 днів, починаючи від $167
Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узберіжжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати ріжні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА
29 днів починаючи від $1,465
Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Галяпаґос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД
21 днів, починаючи від $494
Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, в ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ
16 днів, починаючи від $339
В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узбережжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ
23 дні, починаючи від $167
В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь сонячне узберіжжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ
23 дні, починаючи від $228
Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайманий в фірмі Авіс автомобіль. Там є запляновано для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узберіжі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ
17 днів, починаючи від $225.25
Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати маґічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узберіжжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, плавання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУГАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО
21 днів, починаючи від $384
Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїзд із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?
Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті. Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній агент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до аґента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(In Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	296	280	234
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (includes one way airfare Mexico City to Acapulco)	285	281	280
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD61 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	871	871	810
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436	436	478
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	618	610	536
PORTUGAL, SPAIN AND MOROCCO IT2IB1S119 21 day G.I.T. fare	398	398	425
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	360

CPAir

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

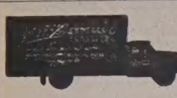

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

НАПРАВЛЯЄМО ДАХИ
ставимо дахи з шінглів, з тару та піску, направляємо та будуємо комини, вставляємо та направляємо ринви. Телефонуйте на ч.: 478-1978 — вечером.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

• Совєтського представника в ОН П. Азаренцова арештувала американська поліція за те, що провадив автомобіль у нетверезому стані й передержала через ніч у в'язниці. Уряд СССР запротестував гостро в американському міністерстві закордонних справ, що американська поліція не пошанувала дипломатичного пашпорту совєтського дипломата.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

• ДО ВИНАЙМУ ХАТА: 7 кімнат. В догідному місці, близько автобусу та центру міста.
9404 - Rowland Rd., Edmonton.
Тел.: 425-1766

—o—

• САМІТНИЙ МУЖЧИНА пошукує жінки у віці 32 до 42. Може бути й вдова з одною або двома дітьми. Добре матеріяльно забезпечений і має добру працю. Якщо можна, то залучіть телефон і фотографію. Це лишиться в тайні.

Прошу писати на адресу:
Postal Station „D"
Calgary 2, Alberta
Box No. 6942

—o—

УВАГА

Хто прислав 3.00 дол. на піврічну передплату „Українських Вістей"? На листі ані на поштовому переказі нема ні імени того, що вислав гроші, ані на поштовій печатці не можна прочитати місцевости.

Просимо передплатника, що надав гроші, подати своє ім'я та адресу до „Українських Вістей".

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

КЛОПІТ З ЛІТАКАМИ

Лібія закупила в Франції 100 реактивних бойових літаків „Міраж", з яких досі доставлено 50. Одначе Лібія не має власних добрих пілотів, тому звернулася до єгипетського уряду, щоб той прислав єгипетських пілотів, які відбули летунський вишкіл у Франції, а кромі того літали на совєтських літаках МІГ. Єгипет прислав пілотів, одначе виявилося, що єгипетські пілоти не мають належного вишколу, бо вже розбили 8 літаків, з того чотири минулого місяця.

Відвідини кол. в'язня совєтських концтаборів

В Едмонтоні побував із короткими відвідинами довголітний в'язень совєтських концентраційних таборів та тюрем Авраам Шіффрін, який недавно опублікував листа до сумління світу в обороні сина сл. п. ґенерала Р. Шухевича Чупринки Юрія Шухевича, якого недавно совєтська поліція знову арештувала.

Шіффрін прибув до Едмонтону з Вінніпеґу в п'ятницю, 24 листопада вечером. На едмонтонському летовищі його привітали представники вічевого комітету, які привезли його до Едмонтону.

Авраам Шіффрін є сам жидівського походження, а перебував в концентраційних таборах із визначними українцями, як прим. Блаженніший Кир Иосиф (Сліпий), з яким він був у таборі три роки, Юра (так його називає Шіффрін) Шухевич, д-р В. Горбовий, М. Сорока та тисячами інших українських засланців, що каралися серед нелюдських умовин в совєтських тюрмах та концентраційних таборах.

В п'ятницю вечером А. Шіффрін промовляв до прибл. 200 студентів Албертського університету, на запрошення українського клюбу (СУСК), з'ясовуючи жахливі умовини совєтських концентраційних таборів. Після доповіді відбулася палка дискусія, в якій брали участь студенти різних політичних напрямів, зокремо завзятс атакували Шіффріна студенти соціялістичних та комуністичних поглядів. Їм усім давав дуже вичерпні та деколи навіть різкі відповіді А. Шіффрін, ілюструючи їх фактами із власних переживань в совєтських тюрмах та таборах. За твердженням А. Шіффріна. зустріч із студентами в Едмонтоні була чи не найбільш вдатною з усіх студентських зустрічей у Канаді.

В суботу пополудні відбулася пресова конференція в Едмонтонському пресовому клюбі. Репортерка „Едмонтон Джорнал", що була на пресовій конференції надрукувала відтак досить обширний звіт з пресової конференції в „Едмонтон Джорнал".

В суботу вечером відбулося віче в авдиторії школи Пресв. Христового Серця. на якому було приявних понад 400 осіб, в тому були теж представники інших національностей. В своїй майже двогодинній доповіді А. Шіффрін дуже ярко представив страхіття совєтського терору у відношенні до політичних в'язнів, які роками караються в страхітливих умовинах совєтських т.зв. трудових таборів. А. Шіффрін відповідав на численні запити слухачів в справі умовин, що панують в СССР, а зокрема в совєтських концентраційних таборах та тюрмах.

В неділю ранком А. Шіффрін відлетів до Вініпеґу.

Зміст доповіді А. Шіффріна подамо в чергових числах „УВ".

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

І в СССР проблема з наркотиками

Американська газета „Ню Йорк Таймс" повідомила, що група совєтських науковців в Інституті природних сполук виробляла нелегально наркотик, відомий під назвою ЛСД. Одного науковця арештовано, а проти інших поліція веде слідство. Совєтський закон предбачує за вибір та поширювання наркотик кару до 10 років тюрми.

То не перший випадок з виробом наркотик у СССР. Перед двома роками влада арештувала кілька осіб у Пятигорську на Кавказі, які виробляли в фармацевтичній лябораторії наркотик-героїну. Потрібний для виробу героїни мак росте на Північному Кавказі.

В серпні цього року в Казакстані арештовано торгівця наркотиками, що вбив одного зі своїх відборців героїну, який погрожував, що зробить на нього донесення на поліцію.

Проблема торгівлі та вживання наркотиків, видно, існує теж і в СССР, хоч може в дещо меншому розмірі, як в країнах вільного світу.

—o—

Фільм лише для закордону

В 1964 р. київська кіностудія ім. О. Довженка випустила фільм „Тіні забутих предків" для відзначення 100-річчя від дня народження письменника Михайла Коцюбинського, який написав повість під такимже заголовком. Цей фільм тішиться великою популярністю закордоном, де його висвітлювали. Фільм м.ін. показувано в Австралії, Франції та деяких інших капіталістичних країнах, де його висвітлювали під заголовком „Вогневі коні". В фільмі навіть майже зовсім немає совєтської пропаґанди, а зате багато сцен з українського побуту, включно з богослуженнями. Але цього фільму зовсім не висвітлюють в Україні. Після прем'єри в Києві в 1964 р., фільм незабаром зовсім зник з кінотеатрів України.

Цей фільм дістав першу нагороду на міжнародному тижні фільмів в еспанському місті Кадісі.

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

"Owner Retiring"
MEDIUM SIZED LAUNDRY AND DRYCLEANING ESTABLISHMENT FOR SALE IN TERRACE, B.C.
FOR MORE INFORMATION WRITE TO
TERRACE CLEANERS & LAUNDRY LTD.,
4544 LAKELSE AVE, TERRACE, B.C.

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз").
Знижка при винаймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

Savings by the Cart-ful

Interested in a lower total food bill? Then Safeway is your store! Our everyday low prices in all departments give you savings on hundreds and hundreds of fine foods. Get the values you have a right to expect for your money. Because quality always comes first at Safeway.

Like to prove things for yourself? Then come see how much you can save. Find out how you can feed your family better while spending less. At Safeway everything is absolutely guaranteed to please or your money back. When you shop Safeway, you'll deserve the compliments you get at home! Today is a perfect day to start

SHOP UNTIL 9 P.M.
Wednesday - Friday
Until Christmas

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)